

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut komunikačních studií

Katedra mediálních studií

Bakalářská práce

2023

Aneta Lusková

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut komunikačních studií

Katedra mediálních studií

**Analýza rozdílů v percepci ženských a mužských
sportovních reportérů sportovními diváky**

Bakalářská práce

Autor práce: Aneta Lusková

Studijní program: Mediální studia

Vedoucí práce: Mgr. et Mgr. Marta Chladová

Rok obhajoby: 2023

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracovala samostatně a použila jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 1.8.2023

Aneta Lusková

Bibliografický záznam

Lusková, A. (2023). *Analýza rozdílů v percepci ženských a mužských sportovních reportérů sportovními diváky*. Praha. 82 s. Bakalářská práce (Bc). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií, Katedra mediálních studií. Vedoucí diplomové práce Mgr. et Mgr. Marta Chladová

Rozsah práce: 76 568 znaků včetně mezer

Abstrakt

Tato bakalářská práce se zabývá tématem, které spadá do oblasti sportovní žurnalistiky, a to tématem vnímání ženských sportovních reportérek diváky. Konkrétně se snaží zjistit, jak diváci nahlíží na reportérky ve Formuli 1. Tato práce usiluje o objasnění této problematiky pomocí vlastního výzkumu a vysvětlením relevantních teoretických pojmů, jako je gender a stereotyp. Dále shrnuje teorii sociálních rolí, poukazuje na problémy, kterým sportovní novinářky čelí během své kariéry a taktéž rozebírá již provedené související výzkumy v rámci teoretické části této práce. Analytická část práce obsahuje jak kvalitativní, tak kvantitativní výzkum a analyzuje tak danou problematiku z dvou různých perspektiv. Kvalitativní výzkum, jenž tato práce obsahuje, je analýzou hloubkových rozhovorů s fanoušky Formule 1. Na tuto analýzu navazuje výzkum kvantitativní, který obsahuje dotazník, jenž je sestaven na základě informací získaných z hloubkových rozhovorů. Dotazník také obsahuje audiovizuální ukázky, takže dává možnost vyjádřit svůj názor také respondentům, kteří Formuli 1 nesledují. Kvalitativní data jsou sbírána formou dotazníkového šetření. Výsledky dotazníkového šetření ukazují, jak na reportérky ve Formuli 1 nahlíží jak fanoušci, tak i občasní diváci a laici.

Abstract

This bachelor's thesis deals with a topic that falls within the field of sports journalism, namely the topic of audience perception of female sports reporters. Specifically, it seeks to find out how female reporters in Formula 1 are viewed by the audience. This thesis seeks to shed light on this issue through its own research and by explaining relevant theoretical concepts such as gender and stereotype. Furthermore, it summarises social role theory, highlights the challenges that female sports journalists face during their careers and also discusses related research already conducted within the theoretical part of this thesis. The analytical part of the thesis includes both qualitative and quantitative research and thus analyses the issue from two different perspectives. The qualitative research contained in this thesis is an analysis of in-depth interviews with Formula 1 fans. This analysis is followed by quantitative research, which includes a questionnaire that is constructed based on the information gathered from the in-depth interviews. The questionnaire also contains audio-visual samples, so that respondents who do not follow Formula 1 can also express their

opinion. The qualitative data is collected through a questionnaire survey. The results of the questionnaire survey show how Formula 1 reporters are viewed by fans and casual viewers.

Klíčová slova

sportovní žurnalistika, gender, genderové stereotypy, sportovní novinářky, Formule 1, reportérky ve Formuli 1

Keywords

Sports journalism, gender, gender stereotypes, women sports journalists, Formula 1, female reporters in Formula 1

Title/název práce

Analysis of differences in perception of female and male sports reporters by sport's viewers

Analýza rozdílů v percepci ženských a mužských sportovních reportérů sportovními diváky

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala svému příteli, rodině, přátelům a kolegům za trpělivost a podporu během psaní této práce. Také bych ráda poděkovala vedoucí mé práce Mgr. et Mgr. Martě Chladové za cenné rady a trpělivost.

Obsah

Úvod	11
1. Teoretická část	12
1.2 Základní pojmy.....	12
1.1.1 Vymezení pojmu stereotyp	13
1.1.2 Vymezení pojmu gender	14
1.1.3. Genderová stereotypizace	15
1.2 Teorie sociálních a genderových rolí	17
1.3 Ženy ve sportovní žurnalistice	19
1.3.1 Genderová stereotypizace ve sportovní žurnalistice	20
1.3.2 Ženy ve sportovní žurnalistice	23
2. Praktická část	26
2.1 Metodologie	26
2.2 Kvalitativní část výzkumu – rozhovory s fanoušky Formule 1.....	29
2.3 Kvantitativní část výzkumu – dotazníkové šetření	33
Závěr	52
Summary.....	53
Použitá literatura	56
Seznam grafů.....	62
Seznam příloh.....	62

Úvod

Tato bakalářská práce se zabývá, jak už samotný název práce vypovídá, tématem percepce ženských sportovních novinářek sportovními diváky. Velkým tématem v oblasti výzkumu sportovní žurnalistiky je nízké zastoupení žen ve sportovních redakcích. Podle studie *International Sports Press Survey* z roku 2011 je více než 90 % sportovních článků napsáno mužskými novináři.¹ Tato disparita v zastoupení mužů a žen může pramenit z více důvodů. Část z nich lze detekovat uvnitř redakcí samotných, konkrétně v jejich interních pravidlech a celkové firemní kultuře. Těmto vlivům bude blíže věnována teoretická část práce. Tyto interní vlivy ovšem nemusí být jedinou příčinou mužské dominance ve sféře sportovní žurnalistiky. Další potenciální příčinu lze totiž hledat v publiku, konkrétně pak v tom, jakým způsobem sportovní diváci vnímají a přijímají sportovní novinářky ve srovnání s mužskými novináři. Toto se pokusí zjistit výzkum, jenž je součástí této práce. Právě na tuto problematiku se zaměřuje předkládaná bakalářská práce.

Cílem analytické části práce je tedy zjistit, zda opravdu existují rozdíly v percepci ženských a mužských sportovních novinářů z pohledu publika. Práce se konkrétně soustředí na zjištění, jak sportovní novinářky vnímají diváci v České republice. V této části dochází po domluvě autorky s její vedoucí k odklonění se od schválených tezí. Původně byl návrh výzkumu obecný a nespecifikoval žádné konkrétní sportovní odvětví, ale vzhledem k rozsahu bakalářské práce se autorka na základě konzultací rozhodla výzkum zaměřit na jeden druh sportu, a to na Formuli 1. Tento sport autorka zvolila z důvodu, že sama tento sport často sleduje a jedná se o typicky mužský druh sportu. Samotný výzkum se pak věnuje jak fanouškům tohoto sportu, tak laikům, kteří tento sport nesledují pravidelně. Výzkum autorka provedla dvěma způsoby, nejprve realizovala kvalitativní část, v rámci které byli pomocí hloubkových rozhovorů vyzpovídáni fanoušci Formule 1, kterých se ptala na jejich vnímání reportérek ve Formuli 1. Na to navázal kvantitativní výzkum, konkrétně dotazníkové šetření, které autorka vytvořila na základě poznatků z hloubkových rozhovorů.

Analytické části, která je složena z výsledků obou částí výzkumu, předchází teoretická část, kde autorka popisuje témata klíčová k pochopení této problematiky. Představuje důležité pojmy jako je gender a stereotyp, přibližuje teorii sociálních rolí, jež

¹ Horkey, T. a J. Nieland. (2013) *International Sports Press Survey 2011* [online]. Deutsche Sportschule Köln. 8th Communication Conference on Sport and Society. Dostupné z: https://www.playthegame.org/media/2gvfetbc/horkey-nieland_ptg_2013_1130.pdf

tyto dva pojmy spojuje, a hlavně čtenářům na provedených studiích ilustruje postavení sportovních novinářek a problémy, kterým mnohé z nich během své kariéry čelí. Ač se na tyto konkrétní problémy práce přímo nezaměřuje, teoretická část se jim okrajově věnuje, aby měli čtenáři možnost pochopit souvislosti. Teoretická část proto obsahuje shrnutí vybraných zahraničních i českých výzkumů, které již na toto téma vznikly, jenž rovněž posloužily jako inspirace při realizaci vlastního výzkumu.

1. Teoretická část

1.2 Základní pojmy

Pro správné pochopení a interpretaci teorií, stejně jako pro porozumění závěrů analytické části, je klíčové vymezit si ústřední pojmy týkající se percepce ženských a mužských sportovních novinářů a mužů a žen obecně.

Lidská percepce okolního světa, tedy proces uvědomování si předmětů, vztahů a událostí pomocí smyslů², totiž není tak racionální a logická, jak by se nám mohlo zprvu zdát. Kognitivní procesy lidí jsou totiž náchylné k tzv. kognitivním zkreslením, které vedou k tomu, že si o určitém člověku, skupině lidí či nějakém jevu můžeme vytvořit představu, pro níž nemáme dostatek, či dokonce vůbec žádné důkazy.³ Taková kognitivní zkreslení poté společně s dalšími socio-psychologickými faktory (viz níže) vedou k formování stereotypů, tj. souboru kognitivních zobecnění o vlastnostech a charakteristikách členů určité sociální skupiny nebo sociální kategorie.⁴ Právě stereotyp bude prvním pojmem, jemuž se budu v této kapitole věnovat.

Vzhledem k tomu, že práce se zaměřuje na rozdíly v percepci mužských a ženských sportovních novinářek, nikoliv na percepci obecně, tak následně aplikuji poznatky o stereotypech a jejich vlivu na vnímání jednotlivých sociálních skupin a kategorií právě na tyto dvě sociální kategorie.⁵ Nicméně předtím se budu věnovat ještě jednomu konceptu, který s percepcí obou biologických pohlaví úzce souvisí, a to genderu.

² VandenBos, G. R. (Ed.). (2015). *APA Dictionary of Psychology*® (2nd ed.). American Psychological Association. <http://www.jstor.org/stable/j.ctv1chrw2d>. s. 775

³ Haselton, M. G., Nettle, D., & Andrews, P. W. (2005). *The Evolution of Cognitive Bias*. In D. M. Buss (Ed.), *The handbook of evolutionary psychology* (pp. 724–746). John Wiley & Sons, Inc. s. 725

⁴ *APA Dictionary of Psychology*, s. 1031

⁵ Je důležité mít na paměti, že ženy ani muže nelze označovat za sociální skupiny, jelikož sociální skupiny se

1.1.1 Vymezení pojmu stereotyp

S pojmem stereotyp přišel v roce 1922 v knize *Veřejné mínění* americký novinář Walter Lippman.⁶ Stereotyp je tedy určitým souborem zobecnění o určité sociální skupině či kategorii. Jedná se o určitou psychologickou představu o vlastnostech lidí, kteří jsou členy určité skupiny.⁷ Společnost je sice tvořena jednotlivci, nicméně ti nejsou na sobě nezávislémi atomy a přirozeně sebe a ostatní identifikují jako členy určitých skupin definovaných určitými vlastnostmi, politickým či náboženským přesvědčením, nebo časoprostorem. Bez jednotlivců by společnost nemohla existovat, ale tyto skupiny jsou také velmi důležité, jelikož bez nich by ve společnosti neexistovala struktura a řád.⁸

I když si toho mnohdy nejsme vědomi, tak identifikaci jednotlivců s různými skupinami provádíme téměř na denní bázi. Tato schopnost neoddiskutovatelně plní důležitou sociální funkci. Umožňuje nám to například odhadovat, jak se k nám cizí lidé, se kterými nemáme žádnou předchozí zkušenost budou chovat a co od nich můžeme očekávat.⁹

Pro lepší porozumění stereotypům identifikují autoři knihy *Stereotypes as explanations: the formation of meaningful beliefs about social groups* tři ústřední principy, které jsou ve větší či menší míře přítomny v různých socio-psychologických přístupech ke stereotypizaci. První z nich poukazuje na funkci stereotypu jakožto pomocníka k vysvětlování situací.¹⁰ Tuto funkci můžeme zaznamenat například během krizové situace, při níž kategorizujeme její účastníky do různých sociálních kategorií, podle nichž například rozeznáváme autority na základě jejich vzezření. Druhým principem je proces šetření energie.¹¹ Stereotypy zjednodušují jinak ohromně komplexní svět okolo nás a tím snižují množství energie potřebné k jeho pochopení. Třetí princip poukazuje na důležitost šíření stereotypů o určitých skupinách ve společnosti. Pokud by se stereotyp šířil jen v rámci úzkého okruhu jednotlivců, jednoduše by nebyl funkční. Stereotypy jsou založené na

vyznačují tím, že se jejich členové navzájem znají, interagují a sdílí určité společné charakteristiky či zájmy. Naopak sociální kategorie je množinou lidí, kteří sdílí určitou společnou vlastnost, např. středoškolská studenti či generace Z.

⁶ Lake, P. a Yamamoto, K. (2019). *Stereotypes and Stereotyping in the Early Modern World*. The Huntington [online].

⁷ McGarty, C., Yzerbyt, V. Y. & Spears, R. (2002). *Stereotypes As Explanations: The Formation of Meaningful Beliefs About Social Groups*. Cambridge University Press. s. 1

⁸ Tamtéž, s. 1

⁹ Tamtéž, s. 1

¹⁰ Tamtéž, s. 2-3

¹¹ Tamtéž, s. 3-5

masovém sdílení, jinak by neměly smysl. Stereotypy jsou ve společnosti sdíleny nejen díky shodným zkušenostem s danou sociální skupinou či kategorií nebo díky existenci sdílených znalostí, ale také protože členové skupin jednají tak, aby se od ostatních skupin odlišili, což často v důsledku vede k tomu, že svým jednáním naplňují stereotypy, které o nich ostatní chovají.¹²

Tato práce se zaměřuje na jeden konkrétní typ stereotypizace, a to konkrétně na genderovou stereotypizaci. Než se ale zaměřím na tuto konkrétní problematiku, je potřeba si osvětlit pojem gender.

1.1.2 Vymezení pojmu gender

Slovo gender pochází ze starověkého indoevropského jazyka, původním významem tohoto slova bylo „*produkovat*“ (angl. „*generate*“).¹³ Mnoho jazyků nemá pro tento pojem ekvivalent, a i v českém jazyce ho postrádáme. Nejpodobnějším českým výrazem je pojem *rod*, ale tento výraz nenesé přesný význam slova *gender*, proto i u nás používáme tento anglický pojem.¹⁴ Než se přesunu k samotné definici pojmu gender, je nejprve potřeba rozlišit pojmy *gender* a *pohlaví*, jelikož tyto dva pojmy jsou často nesprávně zaměňovány. Pohlaví je na rozdíl od genderu termín biologický, gender je psychologicko-kulturní termín.¹⁵

Pohlaví je tedy dáno biologicky, každý člověk se narodí jako muž či žena.¹⁶ Výjimkou jsou intersexuálové, tedy jedinci, kteří se narodí s pohlavními znaky obou pohlaví. Na této skupině A. Oakley ukazuje význam genderu: „*Být mužem nebo ženou, chlapcem nebo dívkou, je stejně záležitostí oblečení, gestikulace, povolání, sociální síť a osobnosti jako záležitostí podoby genitálií.*“¹⁷ Definici pojmu gender nabízí ve své knize *Gender* také R. W. Connell: „*Gender je struktura sociálních vztahů, která se soustřeďuje na reprodukční oblast, a soubor praktik (řízených touto strukturou), které vnášejí reprodukční rozdíly mezi těly do sociálních procesů.*“¹⁸ Pojem gender tedy můžeme označit za sociální konstrukt, jenž je souborem vlastností, chování a vzezření jedince. Gender je na rozdíl od pohlaví neustále

¹² McGarty, C., Yzerbyt, V. Y. & Spears, R. (2002), s. 5-6

¹³ Connell, R. W. (2002). *Gender*. Cambridge: Polity. Viii, 173 s. Short introductions. ISBN: 0-7456-2715-3. s. 7

¹⁴ Jandourek, J. (2007). *Sociologický slovník*. Vyd. 2. Praha: Portál. ISBN 978-80-7367-269-0.

¹⁵ Oakley, A. (2000). *Pohlaví, gender a společnost*. Vyd. 1. Praha: Portál. ISBN 80-7178-403-6. s. 121-5

¹⁶ Tamtéž, s. 121

¹⁷ Tamtéž, s. 121

¹⁸ Connell (2002), s. 10

viditelný a k jeho vytváření dochází již ve velmi útlém věku, podle A. Oakley během prvních dvou let života.¹⁹ Genderové vzorce chování označujeme buďto za femininní (ženské) či maskulinní (mužské) a každý jedinec se je musí naučit.²⁰ Podle R. W. Connella ale nikdo není čistě femininní nebo maskulinní, většina lidí tyto charakteristiky kombinuje.²¹

Zejména v dřívějších dobách byl gender vnímán jako něco přirozeného a samozřejmého a jakékoliv vymykání se z normy bylo považováno za skandální.²² Toto se vztahuje hlavně ke vzhledu (například v odlišnostech v oblékání), aktivitám nebo povolání.²³ Ryze mužské profese často zahrnují použití síly (např. policista či voják). Ženské profese jsou často profese, jež zahrnují práci s lidmi (práce ve zdravotnictví, školství či sociální práce).²⁴ Nyní už dochází k jistému rozostření hranice mezi femininními a maskulinními záležitostmi. To, že je pro ženu či muže možné uspět i v profesích, které jsou historicky typické pro opačné pohlaví, ale neznamená, že se takový kariérní úspěch obejde bez komplikací.²⁵ Zejména ženy zastávající ryze mužské pozice, jako je například pozice sportovní novinářky, čelí často iracionální a neopodstatněné kritice.²⁶

1.1.3. Genderová stereotypizace

Jelikož jsme již definovali pojmy gender a stereotyp, můžeme se zaměřit na to, jak se stereotypizace projevuje právě ve vztahu k genderu. Jak zmiňují autoři knihy *Stereotypes As Explanations*, aby stereotypy mohly existovat, musí být masově šířeny.²⁷ Zde přichází na scénu média, která v tomto šíření hraje obrovskou roli. Lisbet Van Zoonen v knize *Feminine media studies* zmiňuje velmi důležitou studii Gaye Tuchman, která poukazuje na způsob, jakým masová média, v tomto případě televize, stereotypizují ženy.²⁸ Podle Tuchman televize symbolicky anihiluje ženy a ukazuje společnosti, že ženy nejsou příliš důležité. K tomuto dochází díky převaze mužů v téměř všech druzích televizního vysílání. Média odrážejí dominantní společenské hodnoty a symbolicky znevažují ženy tím, že je buď vůbec

¹⁹ Oakley (2000), s. 123

²⁰ Jandourek (2007)

²¹ Connell (2002), s. 4

²² Tamtéž, s. 3-4

²³ Tamtéž.

²⁴ Tamtéž.

²⁵ Tamtéž.

²⁶ Tamtéž.

²⁷ McGarty, C., Yzerbyt, V. Y. & Spears, R. (2002), s. 5-6

²⁸ Tuchman, G. (2000). The Symbolic Annihilation of Women by the Mass Media. 10.1007/978-1-349-62397-6_9. In: Zoonen, L. (1994) *Feminist media studies*. 1st ed. London: SAGE. vi, s. 173

neukazují, nebo je zobrazují ve stereotypních rolích. Tyto stereotypní role jsou například role manželky, matky a ženy v domácnosti.²⁹ Zásadním problémem je, že v realitě každý zastává více sociálních rolí zároveň, televize ale ženy vyobrazuje jen z jednoho úhlu. Ženy jsou zobrazovány jako nekompetentní a povrchní a je zdůrazněná dominance muže nad ženou, ženy jsou vždy podřízené muži.³⁰ Tato stereotypizace je problematická zejména proto, že dětem ani dospělým ženám neposkytuje žádné pozitivní vzory, od kterých se mohou učit.³¹

K velmi podobným výsledkům dospěla i J. Valdřová, která zkoumala situaci v českých televizních pořadech.³² Ve studii *Stereotypy a klišé v mediální projekci genderu* poukazuje na jasné rozdělování světa na mužský a ženský, přičemž každá část má jasné definovaný okruh zájmů. Přítomna jsou opět zobrazení žen v roli matek, manželek, milenek atd. Velký důraz je kladen na atraktivitu a vzhled ženy, který je mnohem důležitější než všechny ostatní vlastnosti, a ženy jsou často vyobrazovány jako sexuální objekty. Je zde poměrně jasná hierarchie, muži jsou vždy povýšeni nad ženami, to autorka ukazuje na příkladu oslovení osob. Ženy jsou často oslovovány křestním jménem, muži příjmením, případně i titulem či funkcí. Život ženy je prezentován jako jednoduchý a pohodlný, muži se o ně postarají a je to pro ně výhodnější než emancipace.³³ J. Valdřová stereotypizaci žen českými médii shrnuje takto: „Z genderově kritické analýzy předloženého jazykového materiálu vyplývá zjištění, že česká „mediální žena“ v podstatě postrádá vlastní identitu. [...] Nekonkuruje muži profesně, své vzdělání spíše skrývá. [...] – přes den se věnuje především výchově dětí, kde je nezastupitelná. Nemůže za to čekat uznání, neboť rodinná sféra je přirozená, nenáročná doména její seberealizace“³⁴ Podobně autorka shrnuje i pohled na muže: „Český „mediální muž“ má těžší život než žena, neboť na rozdíl od ní podává vysoký výkon v práci. Od rodinných záležitostí a péče o dítě je „osvobozen“.“³⁵

Autorka poměrně velkou část výzkumu věnuje pořadu *Sama doma*, což je pořad České televize, který je dosud pravidelně vysílán. Tento pořad J. Valdřová vyzdvihuje kvůli

²⁹ Tuchman, G. (2000), In: Zoonen, L. (1994)

³⁰ Tamtéž.

³¹ Tamtéž.

³² Valdřová, J., (2001). *Stereotypy a klišé v mediální projekci genderu / Gender Stereotypes and Clichés as Presented in the Media*. Sociologický časopis, 37(2), pp.183-205.

³³ Tamtéž, s. 193

³⁴ Tamtéž, s. 203

³⁵ Tamtéž, s. 203

jeho problematičnosti, dle jejích slov zde nedochází k podpoře sebevědomí ženy (ač by se to od pořadu zaměřeného čistě na ženy mohlo očekávat), samy moderátorky nepodporují sebeprosazování žen a ženské individuality. Kritizuje například povrchnost otázek, které moderátorky kladou hostům, kteří působí v zajímavých oborech. S pořady tohoto typu se také pojí názor na feminismus, feministky jsou vnímány jako ošklivé a agresivní ženy, o které muži nemají zájem.³⁶

S genderovou stereotypizací úzce souvisí i pojem diskriminace. Diskriminaci Jandourek definuje jako „*postoje a způsoby chování, kterými jsou znevýhodňováni nebo ponižováni lidé na základě své příslušnosti k určité skupině.*“³⁷ Diskriminace tedy vzniká na základě stereotypů o určitých skupinách, s nejvýraznější diskriminací se můžeme setkat u skupin určité rasy, sociálního původu nebo pohlaví (genderu).³⁸

1.2 Teorie sociálních a genderových rolí

Předmět této podkapitoly plynule navazuje na vymezení pojmů *gender* a *stereotyp* provedené v první podkapitole. S teorií sociálních rolí přišla americká sociální psychologka A. Eagly v rámci svých přednášek na univerzitě v Albertě v roce 1985, které o dva roky později vyšly v knižní podobě pod názvem *Sex differences in social behavior: A social-role interpretation*. Společně s ní se v následujících dekáдах na rozvíjení teorie sociálních rolí podílela také její studentka a současná prominentní psychologka W. Wood.³⁹ Dalším důležitým výzkumníkem, jenž svým dílem přispěl do oblasti teorie rolí, je E. Goffman. Jeho nejznámějším dílem, které o této teorii pojednává, je kniha *Všichni hrajeme divadlo*, kterou napsal v roce 1959. E. Goffman v knize používá metaforu divadelního představení, pomocí níž popisuje život člověka. Podle E. Goffmana člověk prezentuje svou roli před ostatními herci a kontroluje dojem, jenž si o něm okolí vytváří. Herci jsou v tomto imaginárním divadle zároveň i obecnstvem. Údělem člověka je získávat informace o lidech v okolí, v tom mu pomáhají zažitá stereotypy a předchozí zkušenosti.⁴⁰ Tato metafora nabízí zjednodušené vysvětlení, co jsou sociální role a k čemu slouží.

³⁶ Valdřová (2001), s. 201

³⁷ Jandourek (2007), s. 63

³⁸ Tamtéž, s. 63

³⁹ Eagly, A., & Wood, W. (2012). *Social role theory*. (Vols. 1-2). SAGE Publications Ltd, <https://doi.org/10.4135/9781446249222>.

⁴⁰ Goffman, E. (1999). *Všichni hrajeme divadlo: sebezprezentace v každodenním životě*. Praha: Nakladatelství

Odlišné vysvětlení nabízí výše zmiňované psycholožky A. Eagly a W. Wood. Teorie sociálních rolí podle nich vznikla jako pokus o pochopení příčin rozdílů mezi pohlavími. Otázka, na níž se jejich teorie snaží formulovat odpověď, zní následovně: co způsobuje tyto rozdíly v chování mužů a žen pozorované v různých psychologických studiích? Při hledání odpovědi na tuto otázku je možné využít perspektiv různých vědeckých oborů. Teorie sociálních rolí k dané otázce přistupuje z pohledu sociální psychologie.⁴¹ Dle teorie sociálních rolí jsou tyto rozdíly v chování dány rozdílnou rozdělením žen a mužů do jednotlivých sociálních rolí.⁴² Muži a ženy se podle teorie sociálních rolí, které ve společnosti zastávají, přizpůsobují, a to tak, že nabývají dovedností a prostředků, které úspěšný výkon těchto rolí vyžaduje.⁴³ V praxi se to projevuje tak, že například v industriálních společnostech, v nichž jsou ženy pasovány do rolí hospodyň a muži do rolí poskytovatelů zdrojů, se ženy soustředí na rozvoj dovedností nezbytných pro řádný chod domácnosti, mezi jež řadíme např. uklízení, vaření a další aktivity asociované s chodem domácnosti. Tyto aktivity označují A. Eagly a W. Wood za komunální, jelikož se působení v domácnosti vyznačuje tvorbou a udržováním mezilidských vztahů. Naopak muži usilují o zdokonalení dovedností, které jim umožní úspěšně poskytnout materiální zázemí a finanční stabilitu pro rodinu. Mužské chování pak výše zmíněné psycholožky označují přívlastkem agentické (*agentic*), protože se sociální role, které zastávají, pojí s vyšší asertivitou.⁴⁴

Teorie sociálních rolí tak přímo staví na teoretickém konceptu genderových stereotypů, kterým se tato práce věnuje v předchozí kapitole. Rozdíly v chování totiž dle nich reflektují společenské přesvědčení o genderových rolích, které zase představuje vnímání sociálních rolí z pohledů mužů a žen ve společnosti, v níž žijí. Gender, jak je vymezen v kapitole 1.1.2., je sociální konstrukt skládající se ze vzorců chování a vlastností, které se pojí s biologickým pohlavím. Společnost tak od každé osoby daného biologického pohlaví očekává, že bude naplňovat ten sociální konstrukt, který se ve společnosti s daným pohlavím pojí. Příslušníci obou pohlaví jsou pak na základě toho distribuováni do sociálních rolí na základě atributů jim připsaných na základě jejich genderu. Jelikož jsou atributy tvořící gender jsou považovány společností za něco přirozeného a pojícího se s daným pohlavím,

Studia Ypsilon. ISBN 80-902482-4-1. s. 4

⁴¹ Eagly, A., Wood, W. (2016). Social Role Theory of Sex Differences. 10.1002/9781118663219.wbegs183.

⁴² Tamtéž, s. 125

⁴³ Tamtéž, s. 126

⁴⁴ Tamtéž, s. 462

rozdělení do sociálních rolí působí také přirozeně, i když se ve skutečnosti jedná o výsledek sociálního konstruktů uzpůsobeného podmínkám dané společnosti.⁴⁵

Jak již bylo uvedeno výše, tak právě toto zařazení do určité sociální role na základě genderové charakteristiky daného jedince, ovlivňuje jeho chování. Toto ovlivnění podle A. Eagly a W. Wood probíhá ve třech rovinách. První z nich je rovina hormonální. Zastávání určitých sociálních rolí totiž podle autorek vede k ovlivnění hormonálních procesů. Druhou rovinou je rovina genderových identit. Ta se projevuje tak, že lidé mají tendenci internalizovat charakteristiky, které se pojí s genderovými a sociálními rolemi, do kterých je společnost na základě jejich pohlaví zařazuje. Poslední rovinou je rovina očekávání ostatních. Tato rovina spočívá v tom, že ostatní lidé ve společnosti reagují pozitivně na to, když daný jedinec jedná v souladu s rolí, kterou mu společnost přisoudila.⁴⁶

Rozdíly v chování mezi ženami a muži jsou tak podle teorie sociálních rolí výsledkem sebenaplňujících se předpokladů. Tyto rozdíly jsou totiž výsledkem toho, že společnost některé vlastnosti, ve skutečnosti čistě sociální konstrukty, považuje za neodmyslitelné charakteristiky žen či mužů. I když ženy a muži nemusí splňovat tyto charakteristiky a mohou jednat v rozporu s nimi, často se stává, že se podřizují společenským očekáváním týkajícím se genderových rolí. Tato konformita většinové populace s předepsanými genderovými a sociálními rolemi pak posiluje přesvědčení, že rozdíly mezi pohlavími jsou přirozené.⁴⁷

1.3 Ženy ve sportovní žurnalistice

V této kapitole se pokusím popsat pozici ženské sportovní novinářky, zejména pak problémy, kterým tato minorita ve světě žurnalistiky čelí. Analytická část této práce se zaměřuje na externí pohled na sportovní žurnalistky, tj. na pohled konzumentů mediálních obsahů. Na zastoupení žen ve sportovních redakcích má vliv mnoho faktorů. Pro účely této práce budou tyto faktory rozděleny do dvou kategorií, a to na faktory interní a externí. Obě tyto kategorie faktorů působí v synergii, proto je nutné zmínit faktory spadající do obou z nich.

⁴⁵ Eagly, A., Wood, W. (2016), s. 459

⁴⁶ Tamtéž, s. 467

⁴⁷ Tamtéž, s. 468

S předsudky a stereotypizací se totiž sportovní novinářky nesetkávají jen ze strany sportovních diváků, ale také v rámci sportovních redakcí. Tyto prekoncepce mohou vůči ženám chovat jak jejich nadřízení, tak kolegové, ale například také sportovci, se kterými novinářky interagují během výkonu své práce. Na tato témata vznikla již řada různých výzkumů s rozmanitým zaměřením, některé hloubkově zkoumají zástupkyně sportovní-žurnalistické scény, některé analyzují jejich veřejné vystupování nebo je porovnávají s jejich mužskými protějšky.⁴⁸ Ačkoliv se práce zaměřuje na sportovní publikum, je důležité se na tuto problematiku podívat z více úhlů. Proto se vybraným studiím zabývajících se sportovními novinářkami budu věnovat v druhé podkapitole.

1.3.1 Genderová stereotypizace ve sportovní žurnalistice

Interní faktory

Diskriminace žen se bohužel vyskytuje ve většině žurnalistických odvětví, možná s výjimkou lifestyleových magazínů a podobných výstupů, jež obsahují takzvané *soft news*.⁴⁹ Tedy zprávy, které nejsou nijak významné nebo důležité, řadíme mezi ně témata jako je zdraví, móda nebo životní styl. Opakem jsou *hard news*, jejich typickým příkladem je politické nebo válečné zpravodajství.⁵⁰ P. Creedon v knize *Women, Media and Sport* poukazuje na fakt, že na sportovní žurnalistiku je nahlíženo jako na tzv. *toy department*, což by se dalo přeložit jako „oddělení hraček“, z čehož můžeme vyvodit, že se sportovní žurnalistika řadí spíše mezi *soft news*.⁵¹ I přes tento fakt ale ženy ve sportovních redakcích nejsou nijak vřele vítány, jelikož sport je bohužel stále vnímán jako převážně mužská záležitost.⁵²

Formy diskriminace na pracovišti mohou být různé, za nejsignifikantnější by se dala označit obtížnost kariérního růstu. Toto je označováno jako fenomén *skleněného stropu*. Tento pojem se poprvé vyskytl v *The Wall Street Journal* a představuje neviditelnou bariéru, která brání ženám v pronikání do nejvýše postavených managementových pozic.⁵³ Tento

⁴⁸ Například Hardin, M. a Shain, S. (2005) Baiocchi-Wagner, E. A. a E. Behm-Morawitz. (2010), Etling, L. W. a Young, R. (2007), Cummins, R. G., Ortiz, M., & Rankine, A. (2019).

⁴⁹ Chambers, D., Steiner, L. a Fleming, C. (2004) *Women and Journalism*. London: Routledge. ISBN 0-415-27445-1. s. 1

⁵⁰ Tamtéž.

⁵¹ Creedon, P. (ed.) (1994) *Women, Media, and Sport: Challenging Gender Values*. Thousand Oaks: Sage Publications. ISBN 0-8039-5234-1. s. 68

⁵² Tamtéž, s. 68

⁵³ Chambers, D., Steiner, L. a Fleming, C. (2004)

fenomén se samozřejmě netýká jen žen, ale i ostatních minorit. Autorky knihy *Women and Journalism* argumentují tím, že nemožnost rozbití onoho skleněného stropu vyplývá z toho, že mnoho novinářek své snažení vzdá a předčasně ukončí svou kariéru.⁵⁴ Podle autorek knihy *Women and journalism* však některé novinářky mají problém se do samotné redakce vůbec dostat, a to kvůli sexistickým předsudkům.⁵⁵

Dalším problémem, kterému spousta sportovních novinářek čelí, jsou různé formy obtěžování. D. Chambers, L. Steiner a C. Fleming poukazují na fakt, že ženy bohužel zažívají nějaké formy obtěžování i v samotných redakcích, a to zpravidla v podobě sexistických poznámek a narážek ze strany kolegů. Konkrétně uvádí studii z roku 1996 nesoucí název *Sexual Harassment of Women Journalists*⁵⁶ která dokládá, že dvě třetiny novinářek zažily určitou formu verbálního sexuálního obtěžování.⁵⁷ Při práci v terénu, kde se konají různé sportovní akce, se toto nevhodné chování může přetavit do formy fyzického obtěžování.⁵⁸ Autorky rovněž zmiňují fenomén tzv. *locker room acces*, který označuje boj sportovních novinářek o přístup do šaten hráčů po utkání za účelem získání rozhovorů. Ženy do tohoto prostoru dříve nebyly vůbec vpouštěny, a přicházely tak o možnost získat klíčové informace. Pokud povolení ke vstupu získaly, často čelily nevhodnému chování ze strany hráčů. P. Creedon popisuje situaci, kdy reportérka *Boston Herald* Lisa Olson dělala rozhovor s fotbalovým hráčem z amerického týmu Patriots, přičemž během toho se před ní objevilo množství nahých hráčů, kteří jí začali zahrnovat velmi nevhodnými poznámkami sexuálního charakteru.⁵⁹ Jak vyplývá z dalších studií, které budou popsány níže, tato událost z 90. let je jen extrémním příkladem toho, s čím se při výkonu své profese sportovní novinářky setkávají, a co, jak odhalují výzkumy níže, taktéž považují za její součást.⁶⁰

Externí faktory

Externí faktory, jak už název napovídá, jsou faktory, jež na sportovní novinářky působí zvenku. Nejvýznamnějším faktorem jsou sportovní fanoušci, tedy konzumenti obsahu, který sportovní redakce produkují. Sice se s nimi novináři nesetkávají přímo (i když

⁵⁴ Chambers, D., Steiner, L. a Fleming, C. (2004). s. 83

⁵⁵ Tamtéž, s. 100

⁵⁶ Walsh Childers, K., Chance, J. and Herzog, K. (1996) *Sexual Harassment of Women Journalists* Journalism and Mass Communication Quarterly 73(3):559–81. In: Chambers, D., Steiner, L. a Fleming, C. (2004) *Women and Journalism*. London: Routledge. S. 104. ISBN 0-415-27445-1.

⁵⁷ Chambers, D., Steiner, L. a Fleming, C. (2004), s. 100

⁵⁸ Tamtéž, s. 104

⁵⁹ Tamtéž, s. 131

⁶⁰ Tamtéž, s. 122

by se o tom v dnešní době díky popularitě sociálních sítí dalo spekulovat), nicméně žurnalistickou scénu do značné míry ovlivňují. Nepříjemnosti, kterým ženské sportovní novinářky mohou čelit zejména ze strany fanoušků, jsou například sexistické poznámky, či objektivizace.⁶¹

Značným negativním faktorem je výskyt sexismu mezi fanoušky. Ze sexismu pramení další negativní jevy, jako je objektivizace a sexualizace ženských novinářek nebo nedůvěra vůči jejich znalostem o sportu, o němž referují.⁶² Na téma objektivizace ženských sportovních novinářek vznikla velmi zajímavá studie nesoucí název „*Elevator Eyes*“ in *Sports Broadcasting: Visual Objectification of Male and Female Sports Reporters*, která zkoumá, zda se respondenti více zaměřují na obličej nebo tělo sportovních reportérů a reportérek a zda to ovlivňuje jejich vnímání důvěryhodnosti reportérek.⁶³ Výsledkem bylo, že mužští respondenti se věnují více tělům ženských reportérek než jejich obličejům a považují muže za věrohodnější.⁶⁴

Co se týče důvěryhodnosti novinářů, což je v žurnalistice klíčové téma, mnoho výzkumů v oblasti sportovní žurnalistiky se zaměřuje právě na to, zda jsou ženské sportovní novinářky vnímány jako méně důvěryhodné než jejich mužské protějšky. Výsledky jsou rozporuplné, zatímco v některých studiích jsou považováni za důvěryhodnější muži⁶⁵, v jiných je výsledek neutrální⁶⁶. Ženy jsou za méně důvěryhodné považovány hlavně kvůli stereotypnímu přesvědčení respondentů, že sportu jednoduše nerozumí, protože sport je doménou mužů. Tento fenomén výstižně popisují M. Hardin, J. E. Dodd a K. Laufer ve svém výzkumu: „*Muži vlastní sportovní žurnalistiku, protože ‚vlastní‘ sport. Dokud se to nezmění, postavení sportovních novinářek se zásadně nezmění.*“⁶⁷

Posledním, velmi důležitým, faktorem, který sice nelze úplně zařadit mezi externí faktory, ale i tak jej potřeba zmínit, je také osobní život novinářek. Hledání si partnera a

⁶¹ Cummins, R. G., Ortiz, M., & Rankine, A. (2019). „*Elevator Eyes*“ in *Sports Broadcasting: Visual Objectification of Male and Female Sports Reporters*. *Communication & Sport*, 7(6), 789–810. Dostupné z: <https://doi.org/10.1177/2167479518806168>. s. 790

⁶² Tamtéž, s. 790

⁶³ Tamtéž, s. 801

⁶⁴ Tamtéž, s. 801

⁶⁵ Například: Cummins, Ortiz, Rankine (2019); Luisi, Adams, Kilgore (2020); Klaas, Boukes (2022); Etling, Young (2007)

⁶⁶ Například: Boczek, Dogruel, Schallhorn (2022); Baiocchi-Wagner, Behm-Morawitz (2010)

⁶⁷ Hardin, M., Dodd, J. E. a Laufer, K. (2006) *Passing It On: The Reinforcement of Male Hegemony in Sports Journalism Textbooks*, *Mass Communication and Society*, 9:4, 429-446, dostupné z: DOI: [10.1207/s15327825mcs0904_3](https://doi.org/10.1207/s15327825mcs0904_3)

zakládání rodiny je velmi obtížné skloubit s dynamickým tempem a nasazením, kterým musí sportovní novinář disponovat.⁶⁸

1.3.2 Ženy ve sportovní žurnalistice

Výzkumy ve světě

Problematicke žen ve sportovní žurnalistice se věnuje velké množství výzkumů, a to českých i zahraničních. Důležitou výzkumnici, jež se zabývá postavením sportovních novinářek, kterou rozhodně nelze opomenout, je Marie Hardin.⁶⁹ Její portfolio výzkumů a prací je velmi obsáhlé, proto níže uvádím jen několik vybraných studií.

Hardin často spolupracovala se S. Shain. Ve studii z roku 2006 s názvem *Female Sports Journalists: Are We There Yet? ,No‘*⁷⁰ se zabývaly spokojeností sportovních novinářek s jejich pozicí a kariérou. Výzkum byl proveden metodou focus groups a dotazovány byly členky Asociace pro ženy ve sportovních médiích (dále jen AWSM). Výsledkem studie bylo poněkud překvapivé zjištění, že ač se účastnice na svých pozicích setkali s určitými formami obtěžování a diskriminace, tyto nepříjemné zážitky nebyly důvodem proč by zvážily změnu oboru svého působení. Tím opravdovým důvodem se ukázala být velká časová náročnost této profese. Ženy podle studie kvůli tomu neměly čas například na rozvíjení vztahů či zakládání rodiny.⁷¹

Autorky na toto téma navázaly ještě téhož roku studií s názvem *Strength in numbers? The experiences and attitudes of women in sports media careers.*⁷² Zkoumaly zde do větší hloubky důvody, proč ženy na pozicích sportovních novinářek příliš dlouho nevydrží. Tentokrát zvolily jinou metodu výzkumu, a to dotazník, na který navazovaly rozhovory, které ale proběhly jen s menším počtem účastnic, které byly rovněž z řad organizace AWSM.

⁶⁸ Hardin, M. a Shain, S. (2005a) *Female Sports Journalists: Are We There Yet? 'No'*. Newspaper Research Journal 26: 22–35.

⁶⁹ Hardin je nyní děkankou Donald P. Bellisario College of Communications, která spadá pod Penn State University, v době provedení výzkumů, které jsou zde zmíněny na této univerzitě působila jako odborný asistent.⁶⁹ (zdroj: LinkedIn)

⁷⁰ Hardin, M. a Shain, S. (2005a)

⁷¹ Tamtéž.

⁷² Hardin, M. a Shain, S. (2005b) *Strength in Numbers? The Experiences and Attitudes of Women in Sports Media Careers*. Journalism and Mass Communication Quarterly 82(4): 804–819.

Výsledky potvrzují předchozí studii, kde již zmiňované obtěžování a diskriminaci účastnice považovaly za samozřejmost spojenou s jejich prací.⁷³

„*Feeling Much Smaller than You Know You Are*“: *The Fragmented Professional Identity of Female Sports Journalists* je název třetího článku autorek, který se věnoval výzkumu provedeném opět na členkách AWSM.⁷⁴ Tentokrát se jedná o sérii rozhovorů probíhajících v pěti focus groups, které sledují kariérní vývoj účastnic po dobu pěti let. Oblast zájmu se od kariérní spokojenosti přesouvá k vnímání profesního statutu a jejich hodnotě a přínosu oboru. Účastnice zde diskutovaly hlubší problémy než u prvních dvou výzkumů. Zmiňovaly například konflikt jejich ženské identity s identitou sportovního novináře a problém s rovnoprávností v jejich oboru, jelikož sport je primárně vnímán jako mužská doména. Z toho důvodu se cítí nedoceneně, jelikož je muži v oboru nevnímají jako sobě rovné.⁷⁵

Existuje ale i množství dalších velmi zajímavých výzkumů, například studie J. L. Abisaid a B. Li s názvem *He Said, She Said: An Exploration of Male and Female Print Sports Journalist Tweets, Sports Coverage, and Language Style*.⁷⁶ Tento výzkum se zaměřuje na styl vyjadřování a celkové působení sportovních novinářů na jejich osobních Twitterových profilech. Konkrétně srovnává mužské a ženské sportovní novináře, míru asertivního a afiliativního vyjadřování, témata, o kterých tweetují (sportovní vs. osobní) a také míru pokrytí ženských sportů. Výsledky tohoto výzkumu opět nejsou nijak překvapivé. Míra asertivity je výrazně vyšší u mužů, ženy zase mají tendence přidávat příspěvky osobnějšího charakteru. Co se týče pokrytí ženských sportů, to bylo statisticky vyšší u žen, ale zároveň se ženské autorky nepouštěly do diskusí u těchto příspěvků, což může být následkem toho, že jsou často terčem nejen kyberšikany.⁷⁷

Posledním zahraničním výzkumem, který zde zmíním, je studie *Sexism and the Authoritativeness of Female Sportscasters* od L. Etlinga a R. Younga.⁷⁸ Účelem této studie

⁷³ Hardin, M. a Shain, S. (2005b)

⁷⁴ Hardin, M. a Shain, S. (2006) *Feeling Much Smaller Than You Know You Are: The Fragmented Professional Identity of Female Sports Journalists*. *Critical Studies in Media Communication* 23(4): 322–338.

⁷⁵ Tamtéž.

⁷⁶ Abisaid, J. L., Bo L. (2020) *He Said, She Said: An Exploration of Male and Female Print Sports Journalist Tweets, Sports Coverage, and Language Style*. *Communication & Sport* [online]., 8(6), 757-781. ISSN 2167-4795. Dostupné z: doi:10.1177/2167479519848352.

⁷⁷ Abisaid, J. L., Bo L. (2020)

⁷⁸ Etling, L.W. a Young, R. (2007) *Sexism and the Authoritativeness of Female Sportscasters*. *Communication Research Reports*, 24(2), 121-130.

bylo zjistit, do jaké míry sexismus ovlivňuje autoritu mužských a ženských sportovních komentátorů. Účastníci výzkumu byli studenti, kterým byly puštěny nahrávky mužského a ženského sportovního komentáře. Výzkum byl založen na třech hypotézách, první hypotéza byla, že pohlaví posluchačů ovlivní jejich hodnocení autoritativnosti komentátorů a komentátorek, druhá, že mužští posluchači ohodnotí komentátory jako autoritativnější než komentátorky, poslední, třetí hypotéza byla, že sexistické postoje budou významně predikovat hodnocení autoritativnosti komentátorek. Všechny tři hypotézy byly potvrzeny.⁷⁹

Výzkumy v České republice

V českém akademickém prostředí je sice výrazně méně studií věnujících se této problematice než v zahraničí, to nicméně neubírá na jejich důležitosti. Níže uvedené práce a výzkumy vznikly primárně za účelem tvorby magisterských či bakalářských diplomových prací, stejně jako tato práce.

Prvním příkladem je bakalářská práce Veroniky Jenčkové z roku 2020, která se zaměřuje na genderové stereotypy ve sportu. Pomocí dotazníkového šetření zkoumá názor publika na tuto problematiku. Zkoumá jak stereotypy ve sportu samotném, tak v rámci sportovní žurnalistiky. Výsledek výzkumu zabývající se názory publika na osobu sportovních novinářů ukázal, že respondenti kladou větší důraz na informovanost a objektivitu novinářů než na jejich pohlaví.⁸⁰

Koncept magisterské práce Anny Doškářové se od výzkumu laických diváků přesouvá k budoucím profesionálům – studentům žurnalistiky, mediálních studií a sportovně zaměřených oborů. Pro účely svého výzkumu využívá dotazníkové šetření stejně jako Jenčková. Cílem její práce bylo zmapování pohledu respondentů na ženský sportovní komentář. Dále zkoumala, zda se liší pohled mužů a žen a také sportovních odborníků a novinářů. Stejně jako u předchozího výzkumu Veroniky Jenčkové většina respondentů považovala ženský komentář za stejně důvěryhodný jako ten mužský. Další důležité téma, které Doškářová zahrнула do svého výzkumu, bylo téma referování o ženských a mužských sportech na základě pohlaví novináře (tj. zda o ženských sportech referují více ženy a naopak). Odpověď na otázku, zda respondenti souhlasí s tvrzením, že ženy referují spíše o

⁷⁹ Tamtéž.

⁸⁰ Jenčková, V. (2020) *Genderové stereotypy ve sportu a jejich vliv na posuzování kompetence novinářů a novinářek*. Praha. 65 s. Bakalářská práce (Bc). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra Žurnalistiky. Vedoucí diplomové práce Mgr. Tereza Krobová.

ženských sportech a muži o těch mužských, vyšla relativně nerozhodně, vznikly zde dva tábory respondentů, přičemž souhlasně odpovídali především ženy. Součástí výzkumu byly také ukázky ženského komentáře, které měli respondenti hodnotit. Všechny ukázky byly hodnoceny pozitivně, nicméně zde chyběly ukázky mužského komentáře, se kterými by se daly ukázky ženského komentáře porovnat.⁸¹

Jiný úhel pohledu na tuto problematiku přinesla Kristýna Koreis v magisterské diplomové práci z roku 2017. Ta tuto problematiku zkoumá ze strany samotných sportovních novinářek, a to pomocí hloubkových rozhovorů s devíti ženami působící v redakcích českých tištěných i audiovizuálních médií. Rozhovory mapovaly jejich celkové zkušenosti a působení v tomto oboru. Všechny ženy měly pozitivní vztah ke sportu a jejich práci obecně, nicméně ne všechny se dle Koreis přizpůsobují mužskému kolektivu a některé vyjádřily nepříjemné pocity ohledně práce v ryze mužském kolektivu. Její respondentky také hovořily o komplikovanému vstupu žen do světa mužských sportů, jako je hokej či fotbal. Koreis dále uvádí, že zkoumaným novinářkám jejich pohlaví občas práci ulehčuje, například při získávání informací, nicméně v prostředí sportovní redakce je být ženou spíše nevýhodné.⁸²

2. Praktická část

2.1 Metodologie

Cíle práce a výzkumná otázka

V předcházející teoretické části došlo k vymezení problematiky z hlediska genderu a genderové stereotypizace. Následující praktická část má za cíl zmapovat současnou situaci u jednoho tzv. typicky mužského sportu, a to Formule 1. Konkrétním cílem tohoto výzkumu je zanalyzovat pohled diváků na reportérky Formule 1. Praktická část této práce spočívá v dotazníkovém šetření, které bylo sestaveno na základě rozhovorů s fanoušky Formule 1. Tato práce obsahuje tedy jak kvantitativní, tak kvalitativní výzkumné metody. Kvalitativní

⁸¹ Doškářová, A. (2021) *Pohled budoucí generace sportovních odborníků a novinářů na ženský komentář ve velkých sportech*. Praha. 92 s. Diplomová práce (Mgr.). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky, Katedra žurnalistiky. Vedoucí diplomové práce doc. PhDr. Alice Němcová Tejkalová, Ph.D.

⁸² Koreis, K. (2017) *Ženy ve sportovních redakcích: gender, profesní sebepojetí, moc*. Praha. 79 s. Diplomová práce (Mgr.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra mediálních studií. Vedoucí diplomové práce PhDr. Lenka Vochocová, Ph.D.

část tohoto výzkumu je postavena na polostrukturovaných rozhovorech se čtyřmi fanoušky Formule 1. Kvantitativní částí je dotazníkové šetření vystavěné na základě provedených rozhovorů a taktéž inspirované jinými dotazníky zaměřenými na podobná témata, konkrétně dotazníky z již zmiňovaných prací Veroniky Jenčkové⁸³ a Anny Doškářové⁸⁴. V této části práce budou nejprve rozebrána metodologická východiska a postup při tvorbě rozhovorů, poté bude následovat jejich analýza. Následně bude rozebrána tvorba dotazníku a poté bude následovat samotné vyhodnocení dotazníku.

Podle K. Punche je velmi důležité si nejprve určit cíle výzkumu a také výzkumné otázky. „*Musíme se rozhodnout, jaký bude účel a cíle a co chceme zjistit pomocí našeho šetření. Pracujeme na návrhu cílů a formulaci výzkumných otázek. Pokud budou dostatečně specifické, řeknou nám, o jaké proměnné se máme zajímat a jaká data potřebujeme k zodpovězení otázek.*“⁸⁵ Jak již bylo zmíněno výše, hlavním cílem tohoto šetření je zjištění, jak jsou ženské sportovní reportérky ve Formuli 1 vnímány diváky a zda je muži a ženy vnímají odlišně. Jak vyplývá z teoretické části práce, ženy to v oboru sportovní žurnalistiky nemají jednoduché. Toto pramení jak z interních, tak z externích faktorů, a preference fanoušků jsou důležitou součástí právě faktorů externích. Cílem je tedy zjistit, zda diváci Formule 1 opravdu zaujímají tak negativní postoj vůči ženám na reportérských pozicích jako to může vyplývat ze stereotypů z oblasti tzv. mužských sportů.

Výzkumné otázky jsou nezbytnou součástí šetření a vyplývají ze stanoveného cíle šetření. Punch je definuje následovně: „*Výzkumné otázky vycházejí z obecného určení cílů a přetvářejí je do specifitější a konkrétnější podoby. Vyjasnění výzkumných otázek je stejně důležité jako vyjasnění cílů.*“ Tato práce formuluje jednu hlavní výzkumnou otázku a sedm podotázek. Hlavní výzkumná otázka je totožná s cílem výzkumu, tedy „*Jaká je percepce ženských reportérek ve Formuli 1 diváky.*“ Dalším cílem je zjistit, zda mají na percepci ženských reportérek ve Formuli 1 vliv další proměnné, jako je například pohlaví diváka.

Také je potřeba stanovit si hypotézy, jež budou buďto vyvráceny nebo potvrzeny výsledkem dotazníkového šetření. Hypotézy zní následovně:

⁸³ Jenčková, V. (2020)

⁸⁴ Doškářová, A. (2021)

⁸⁵ Punch, K. (2008). *Základy kvantitativního šetření*. Praha: Portál. ISBN 978-80-7367-381-9. s. 37

- H1: Ženské reportérky ve Formuli 1 budou vnímány negativněji než mužští reportéři,
H2: Ženské reportérky budou vnímány negativněji mužskými respondenty.
H3: Respondenti budou preferovat mužské reportéry nad ženskými reportérkami.
H4: Respondenti budou hodnotit výkon reportérky v ukázkách hůře než výkon reportéra.

Metodologická východiska

Než dojde na konkrétní metodologická východiska výzkumu, je potřeba definovat kvantitativní a kvalitativní metody, jelikož tato práce využívá oba druhy. Kvantitativní výzkum je založen na zkoumání vztahů mezi proměnnými.⁸⁶ Podle Punch je tato metoda ústřední pro velmi širokou třídu sociálněvědního výzkumu.⁸⁷ Punch shrnuje podstatu kvantitativního šetření takto: „*V kvantitativním výzkumu se realita zachycuje pomocí proměnných, jejich hodnoty se zjišťují měřením a primárním cílem je nalézt, jak jsou proměnné rozloženy, a zvláště jaké jsou mezi nimi vztahy a proč tomu tak je.*“⁸⁸ Proměnné jsou v podstatě vlastnosti či charakteristiky určité entity, v sociologickém výzkumu to většinou bývá jedinec. Proměnné mohou nabývat číselných hodnot nebo kategorií. Existují tedy dva druhy proměnných, kategoriální (např. pohlaví) nebo numerické.⁸⁹

Kvalitativní výzkum naopak není zaměřen získávání konkrétních statistických dat. Podle J. Hendla neexistuje jediný uznávaný způsob, jak vymežit nebo dělat kvalitativní výzkum.⁹⁰ J. Hendl ve své knize nabízí dvě definice. První definice pochází od Glasera a Corbinové: „*Kvalitativní výzkum je jakýkoliv výzkum, jehož výsledků se nedosahuje pomocí statistických metod.*“⁹¹ Druhou definici formuloval J. W. Creswell: „*Kvalitativní výzkum je proces hledání porozumění založený na různých metodologických tradicích zkoumání daného sociálního nebo lidského problému. Výzkumník vytváří komplexní holistický obraz, analyzuje různé typy textů, informuje o názorech účastníků výzkumu a provádí zkoumání v přirozených podmínkách.*“⁹² Kvalitativní výzkum má jak své výhody, tak i nevýhody. Dříve byl uznáván jen jako doplněk k výzkumu kvantitativnímu, nyní je již považován za

⁸⁶ Punch, K. (2008), s. 13

⁸⁷ Tamtéž, s. 11

⁸⁸ Tamtéž, s. 12

⁸⁹ Tamtéž, s. 16

⁹⁰ Hendl, J. (2016). *Kvalitativní výzkum: základní teorie, metody a základní teorie, metody a aplikace*. Čtvrté, přepracované a rozšířené vydání. Praha: Portál. ISBN 978-80-262-0982-9. s. 45

⁹¹ Tamtéž, s. 45

⁹² Tamtéž, s. 46

samostatnou výzkumnou metodu.⁹³ Mezi jeho výhody patří možnost podrobného popisu a vzhledu při zkoumání jedince, skupiny, události nebo fenoménu, dále lze například výzkum provádět v přirozeném prostředí. Mezi nevýhody patří špatná zobecnitelnost na celou populaci, časová náročnost výzkumu a snadná ovlivnitelnost výzkumníkem.⁹⁴

2.2 Kvalitativní část výzkumu – rozhovory s fanoušky Formule 1

Rozhovor pomocí návodu a způsob sběru dat

První částí praktické části jsou rozhovory s fanoušky Formule 1. Hendl ve své knize popisuje sběr dat v kvalitativním výzkumu následovně: „*Hlavní skupinu metod sběru dat tvoří naslouchání vyprávění, kladení otázek lidem a získávání jejich odpovědí. Sběr dat má vytvořit vztah, kdy se teoretický rámec výzkumníka překrývá s možnostmi respondenta.*“⁹⁵ Kvalitativní výzkum může být proveden různými metodami, mezi ně patří různé druhy rozhovorů, pozorování nebo rozbor dokumentů.⁹⁶ Metoda, kterou tento kvalitativní výzkum využívá, je rozhovor, konkrétně rozhovor pomocí návodu. Tento druh rozhovoru má předem stanovený seznam otázek a témat, které potřebuje výzkumník s respondentem probrat.⁹⁷ Podle Hendla má mít rozhovor více fází. Sice neexistují žádná fixní pravidla, ale podle Hendla by první fáze rozhovoru měla obsahovat otázky, které se týkají neproblémových zkušeností, takže například otázky na vztah respondenta k tématu. V další fázi rozhovoru teprve přicházejí na řadu otázky na názory a pocity respondenta.⁹⁸ Je důležité, aby otázky byly otevřené, neutrální, citlivé a jasné. Taktéž je potřeba minimalizovat vnucování určitých odpovědí formulací otázky.⁹⁹ Pro provedení rozhovoru je klíčové najít relevantní respondenty. Hendl uvádí různé možnosti získávání vzorku respondentů. Může jím být například náhodný či účelový výběr nebo metoda sněhové koule.¹⁰⁰ Respondenti pro tento výzkum byly vybráni účelově, kritériem pro výběr byl vztah k Formuli 1. Všichni respondenti jsou fanoušky tohoto sportu a zajímají se o něj.

⁹³ Tamtéž, s. 45

⁹⁴ Tamtéž, s. 48

⁹⁵ Tamtéž, s. 168

⁹⁶ Tamtéž, s. 168

⁹⁷ Tamtéž, s. 178

⁹⁸ Hendl, J. (2016), s. 173

⁹⁹ Tamtéž, s. 173

¹⁰⁰ Tamtéž, s. 156

Jak je již zmíněno výše, tato práce obsahuje tzv. rozhovory pomocí návodu. Otázky, které byly pokládány respondentům, se týkaly vnímání ženských reportérek ve Formuli 1. Konkrétní otázky, které se objevily v každém rozhovoru, byly stanoveny takto:

- Jaký máte vztah k Formuli 1?
- Zaznamenali jste nějaké ženské reportérky ve Formuli 1?
- Pokud ano, jaký na ně máte názor?
- Zaznamenali jste nějaké názory na ženské reportérky ve Formuli 1 ve Vašem okolí?
- Uvítali byste více ženských novinářek ve Formuli 1, například i na jiných než reportérských pozicích?

Podobné otázky taktéž obsahuje dotazník, jehož konkrétní podoba je upřesněna v samostatné podkapitole. Samotná analýza rozhovorů bude provedena kvalitativní obsahovou analýzou.

Vzorek respondentů

Jak již bylo zmíněno výše, respondenti byli vybráni účelově, jedná se o fanoušky Formule 1. Fanoušci Formule 1, již byli vyzpovídáni, jsou celkem čtyři, Matěj, Daniela, Adam a Nikol. Jedná se tedy o dva muže a dvě ženy, ve věku od 20 do 40 let. Matěj (22), Daniela (20) a Nikol (20) jsou studenti vysoké školy, konkrétně bakalářských oborů. Adam (40) je také vysokoškolsky vzdělaný a působí na pozici ředitele mezinárodní společnosti. Všichni respondenti sledují Formuli 1 pravidelně a považují se za fanoušky tohoto sportu. Všichni kromě závodů sledují i různé doprovodné programy, jako například pozávodní show nebo YouTube videa či podcasty. Respondenti Matěj a Adam sledují Formuli 1 již více než deset sezón, respondentky Daniela a Nikol jsou relativně novými fanynkami, obě sledují Formuli 1 cca čtyři roky.

Analýza rozhovorů s fanoušky Formule 1

Nyní se již dostáváme k samotné analýze provedených rozhovorů. Důležitým bodem, na kterém se většina respondentů shodla, je fakt, že považují Formuli 1 za „mužský sport“. Co se týče názoru na reportérky F1, žádný respondent na ně neměl vyloženě pozitivní názor, respondenti zaujímali neutrální či negativní postoje. Odůvodnění respondentů, kteří na reportérky nahlíželi negativně, se většinou vztahovalo, k již zmíněnému názoru, že Formule 1 je mužský sport. Na tom, že Formule 1 je mužský sport se shodli i respondenti ve výzkumu

V. Jenčkové.¹⁰¹ Takto např. reagovala respondentka Nikol: „Nemyslím si, že jsou ženy tak úspěšné reportérky jako muži. Myslím si, že jelikož motorsport je spíše mužský sport, tak za mě ty ženy tam nemají úplně co dělat, ale samozřejmě je to můj objektivní názor. (pozn. autorky: respondentka pravděpodobně myslela subjektivní názor)“ Respondentka Daniela se vyjádřila následovně: „Z týmu F1 TV (pozn. autorky: tým reportérů F1 TV) mě jejich ženské reportérky docela nudí, možná je to proto, že si samy moc nedůvěřují a je na nich ta nejistota znát, ale možná to je prostě jenom jejich osobnost.“ Na otázku, proč si myslí, že jsou ženské reportérky nejisté, reagovala Daniela následovně: „Asi pro to, že jsou součástí takto ‚mužského‘ světa. Jsou tam nejspíš relativně nové, já bych se také necítila dobře v tak maskulinním prostředí. Už jenom fakt, že všichni jezci a složení většiny týmů jsou muži, určitě hraje roli. Asi by mi trvalo si zvyknout.“¹⁰² Matěj a Adam vyjádřili neutrální postoj, záleží jim hlavně na kvalitě informací a projevu a také na sympatiích vůči reportérovi či komentátorovi. Adam otázku zodpověděl takto: Adam: „Tak asi by tomu měli aspoň trochu rozumět a měli by umět mluvit poutavě a zajímavě.“ Tento pohled na ideální vlastnosti reportéra zaujali taktéž respondenti V. Jenčkové.¹⁰³

Respondenti Matěj a Daniela si nemyslí, že by zastoupení ženských reportérek bylo malé. Oproti tomu Adam a Nikol, kteří na rozdíl od ostatních respondentů sledují přenosy jen na českých kanálech, nezaznamenaly reportérky žádné. Toto poukazuje na další velký problém, a to nulové zastoupení sportovních novinářek v oblasti motorsportu v České a Slovenské republice. Matěj zaznamenal nárůst reportérek hlavně díky vzniku oficiální produkce F1: „F1 se jako každý sport hlásí k agendě rovnosti, která je v dnešní době velice populární, takže se snaží tlačit do popředí ženy, a to nejenom v oblasti novinářské, ale ženy se vyskytují např. na pozici stratéga v jednotlivých týmech.“

Na otázku, zda by uvítali ženské zastoupení v komentátorském týmu, odpověděli víceméně pozitivně respondenti Daniela, Matěj a Adam. „Záleží koho. Natalie Pinkham občas komentuje tréninky a docela mě baví. Takže tu bych tam viděla docela ráda.“ Uvedla Daniela. Matěj zdůraznil důležitost profesionality při komentování: „Já osobně na pozici komentátora ocením kohokoliv, kdo tomu sportu rozumí a dokáže mluvit poutavě a fundovaně.“ Adam k problematice přistupuje i s ohledem na celkové vyznění: „Pokud tomu

¹⁰¹ Jenčková, V. (2020)

¹⁰² O ženských sportovních novinářkách pojednává například výzkum *Passing It On: The Reinforcement of Male Hegemony in Sports Journalism*. (Hardin, M., Dodd, J.E., Laufer, K. (2008))

¹⁰³ Tamtéž.

bude rozumět a bude vtipná, tak proč ne.“ Negativní postoj zaujala k ženskému komentáři respondentka Nikol: „*Určitě ne, byl by to pro mě nezvyk, jsem zvyklá na to, že to komentují muži a koukat na Formule, které komentuje žena by mi nebylo sympatické, asi bych na to ani nekoukala.*“ Svůj názor Nikol odůvodnila takto: „*Prostě mi tam ženský hlas nesedí, vlastně ani nevím proč, ale určitě to souvisí s tím, že to je mužský sport. Když tam nejsou ani žádné ženy jako jezdkyňe, není důvod, aby to komentovala žena.*“ Argument, který zde uvedla respondentka Nikol, je relativně zajímavý a určitě vybízí k zamyšlení.

Někteří respondenti zachytili i kritiku žen na sociálních sítích. Matěj zmínil i případ konkrétní reportérky, která byla fanoušky ostře kritizována: „*Například Naomi Schiff, na ní se snesla vlna kritiky, že formulí příliš nerozumí a že její otázky nejsou fundované. Samozřejmě spousta lidí tuto kritiku přičítala předsudkům či diskriminaci, ale dle mého názoru tato kritika byla oprávněná.*“¹⁰⁴ Také Daniela zaregistrovala komentáře a poznámky vůči ženským reportérkám a na sociálních sítích: „*Ted' si nevzpomínám na nic konkrétního, ale určitě jsem na sociálních sítích narazila na nějaké sexistické poznámky nebo komentáře na vzhled reportérek. Rozhodně jsem zaznamenala i komentáře typu ‚ženy tam nemají co dělat, nerozumí tomu‘ a tak dále.*“ Touto problematikou se zabývali například také L. Etling a R. Young ve své studii s názvem *Sexism and the Authoritativeness of Female Sportscaster*.¹⁰⁵

Po zanalyzování hloubkových rozhovorů je potřeba sumarizovat odpověď na výzkumnou otázku, která byla definovaná v rámci cíle výzkumu výše. Otázka zněla následovně: Jaké jsou rozdíly v percepci ženských reportérek ve Formuli 1 diváky? Respondenti vyjádřili na osoby reportérek ve Formuli 1 rozdílné názory, ale většinou zaujímal neutrální postoje, jeden respondent se vyjádřil výrazně negativně. Žádný respondent nevyjádřil nespokojenost s převahou mužských reportérů. Ženy měli překvapivě dokonce negativnější názory na reportérky než muži. Podobných výsledků ve své studii dosáhli výše zmiňovaní L. Etling a R. Young.¹⁰⁶ Jelikož kvalitativní výzkum probíhal jen na

¹⁰⁴ O kritice Naomi Schiff pojednává např. tento článek: McElwee, M. (2023). *Naomi Schiff: Knowing Lewis Hamilton and Max Verstappen are allies helped me through the abuse: After seeing off trolls on the internet, Schiff wants to help more women get into the male dominated sport.* *The Telegraph* [online]. Dostupné z: <https://www.telegraph.co.uk/formula-1/2023/03/03/naomi-schiff-knowing-lewis-hamilton-max-verstappen-allies-helped/>

¹⁰⁵ Etling, L., Young, R. (2007)

¹⁰⁶ Etling, L., Young, R. (2007)

malém vzorku respondentů, je potřeba výzkum rozšířit o dotazníkové šetření, které bude z informací získaných těmito rozhovory vycházet.

2.3 Kvantitativní část výzkumu – dotazníkové šetření

Struktura dotazníku a cíle šetření

Pro účely této práce autorka připravila vlastní dotazník (viz Příloha 1). Dotazníkové šetření bylo vytvořeno na základě rozhovorů s fanoušky Formule 1, které byly analyzovány výše.

Základním typem otázek v dotazníku, které rozlišujeme, jsou otázky otevřené a uzavřené.¹⁰⁷ Otevřené otázky poskytují respondentům větší svobodu v odpovídání, v případě uzavřených otázek respondent vybírá odpověď z nabídky.¹⁰⁸ Tento dotazník obsahuje oba typy otázek, ale převažují zde otázky uzavřené. Otevřené otázky jsou časově příliš náročné a je těžké odpovědi následně třídit a analyzovat, proto je dotazník postaven hlavně na otázkách uzavřených.¹⁰⁹ Další druh otázek, který je v tomto dotazníku použit, jsou otázky s nabídkou odpovědí s tzv. škálou, které slouží ke zmapování např. spokojenosti respondenta s určitou problematikou.¹¹⁰ Posledním druhem, který taktéž definují Trampota a Vojtěchovská, jsou otázky obsahující sémantický diferenciál. Tento typ otázek vybízí respondenta k označení jeho pozice k otázce na několikabodové dvojpolarní škále (např. ohodnotit problematiku čísly od 1 do 7).¹¹¹

Samotný dotazník se skládá ze tří částí. První část obsahuje otázky na demografické údaje, jako je pohlaví, věk a úroveň dosaženého vzdělání respondentů a další otázky zaměřené na osobu respondenta, které jsou pro toto šetření relevantní. Kromě páté otázky se jedná o uzavřené otázky s výběrem z možností, přičemž nabízené možnosti pokrývají všechny možné variace. Otázka číslo 6 nabízí výběr z více možností.

Poté následuje druhá část, která je již konkrétně zaměřena na otázky ohledně Formule 1. Tato část mapuje vztah respondentů k Formuli 1, tedy míru sledovanosti tohoto sportu,

¹⁰⁷ Trampota, T. a Vojtěchovská, M. (2010). *Metody výzkumu médií*. Praha: Portál. ISBN 978-80-7367-683-4. s. 91

¹⁰⁸ Tamtéž, s. 91

¹⁰⁹ Tamtéž, s. 91

¹¹⁰ Tamtéž, s. 93

¹¹¹ Tamtéž, s.93

zda se opravdu jedná o mužský sport a obsahuje i klíčovou část, a to otázky na percepci ženských reportérek působících ve Formuli 1. Také zjišťuje, zda respondenti preferují muže či ženy na pozici reportérů a zda by uvítali větší zastoupení ženských novinářek ve Formuli 1. Otázky obsažené v této části jsou všechny uzavřené otázky. Obsahuje otázky se škálou, konkrétně otázky č. 8, 9, 12 a single choice otázky, tedy otázky č. 7, 10, 11.

Závěrečná třetí část obsahuje dvě videoukázky z Post Race Show z produkce F1TV, ukázky obsahují cca dvouminutový úryvek rozhovorů z této show, jeden vedený ženskou reportérkou, druhý mužským reportérem. Ukázky byly vybrány autorkou tak, aby si byly obsahově podobné. Forma ukázek v této části dotazníku dává prostor vyjádřit svůj názor i respondentům, kteří aktivně Formuli 1 nesledují. Respondenti mají za úkol tyto ukázky ohodnotit a mají také prostor neomezeně vyjádřit svůj názor pomocí otevřených otázek. Otázky v této části jsou jak uzavřené, tak otevřené. Uzavřené otázky slouží k ohodnocení výkonu reportéra z ukázky pomocí stupnice 1-5.

Analýza dotazníkové šetření

V rámci tohoto dotazníku se vrátilo 57 odpovědí. Sběr dat probíhal po dobu 14 dnů v červenci 2023. Metoda sběru dat, jež byla využita pro sběr dat k tomuto dotazníkovému šetření byla metoda sněhové koule.¹¹² Návratnost dotazníku nelze určit, jelikož respondenti byli kromě přímého oslovení hledáni i skrze sociální sítě, tudíž nelze určit, ke kolika potenciálním respondentům se dotazník dostal. Dotazník byl vytvořen a distribuován pomocí Formulářů Google, grafy zobrazující výsledky šetření jsou částečně vytvořené pomocí této platformy. Polovina grafů, tedy grafy, které zobrazují odpovědi všech respondentů jsou vytvořeny pomocí Google Formulářů a grafy, které zobrazují, jak odpovídali zástupci jednotlivých pohlaví, jsou vytvořeny autorkou pomocí Google Tabulek.

Punch ve své knize uvádí doporučený proces pro analýzu dat, který obsahuje 3 kroky. Prvním krokem je shrnutí a redukce dat (v této analýze budou data zobrazena pomocí grafů). Poté následuje analýza na popisné úrovni a posledním krokem je vztahová analýza, kde probíhá analýza vztahů mezi proměnnými.¹¹³

¹¹² Punch, K. (2008)

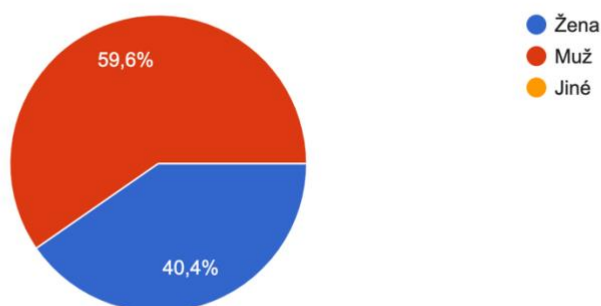
¹¹³ Punch, K. (2008), s. 62

První otázka tohoto dotazníkového šetření měla za cíl zjistit pohlaví respondentů. V tomto případě bylo mužského pohlaví 34 respondentů (59,6 %) a ženského pohlaví 23 respondentek (40,4 %). Možnost „jiné“, která byla respondentům taktéž umožněna, nebyla využita. Zástupci mužského pohlaví jsou tedy v převaze, ale rozdíl není velký.

Graf 1. Pohlaví respondentů

Část I. – Otázka č. 1 Pohlaví

N = 57

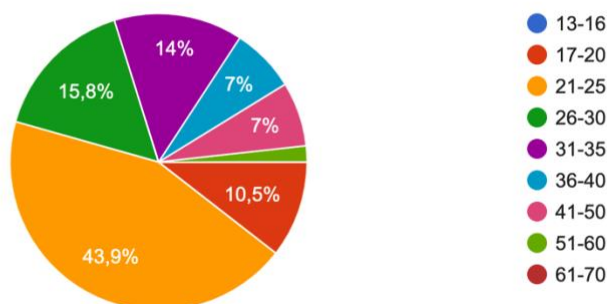
Zdroj: vlastní šetření

Dalším demografickým údajem byl věk respondentů. Respondenti měli možnost volit z devíti věkových skupin, přičemž nejpočetnější věkovou skupinou byla skupina *21-25 let*, kterou tvořilo 25 respondentů (43,9 %). Další početné skupiny byly skupina *26-30 let* s 9 respondenty (15,8 %), *31-35 let* s 8 respondenty (14 %) a *17-20 let* s 6 respondenty (10,5 %). Méně zastoupené skupiny byly skupiny *36-40 let* a *41-50 let*, obě zahrnovaly pouze čtyři respondenty (7 %). Nejméně zastoupenou skupinou byla skupina *51-60 let*, kterou reprezentoval jen jeden respondent (1,8 %). Do krajních skupin ve věkových kategoriích *61-70 let* a *13-16 let* nespadal žádný respondent.

Graf 2. Věk respondentů

Část I. – Otázka č. 2 Věk

N = 57

Zdroj: vlastní šetření

Následující otázka měla za cíl zmapovat úroveň vzdělání respondentů. Respondenti nejčastěji dosahovali středoškolského vzdělání s maturitou, konkrétně jich bylo 36 a tvořili tudíž nadpoloviční většinu (63,2 %). Druhou nejpočetnější kategorií tvořili dotazovaní s vysokoškolským magisterským či inženýrským vzděláním, bylo to celkem 11 respondentů (19,3 %). Další kategorií tvořili respondenti s vysokoškolským bakalářským vzděláním, jichž bylo 6 (10,5 %). Se zastoupením v řádu nízkých jednotek nebo zcela bez zastoupení zůstaly kategorie *základní vzdělání, středoškolské s výučním listem, vyšší odborné vysokoškolské a doktorské vzdělání.*

Graf 3. Úroveň dosaženého vzdělání respondentů

Část I. – Otázka č. 3 Stupeň dosaženého vzdělání

N = 57

Zdroj: vlastní šetření

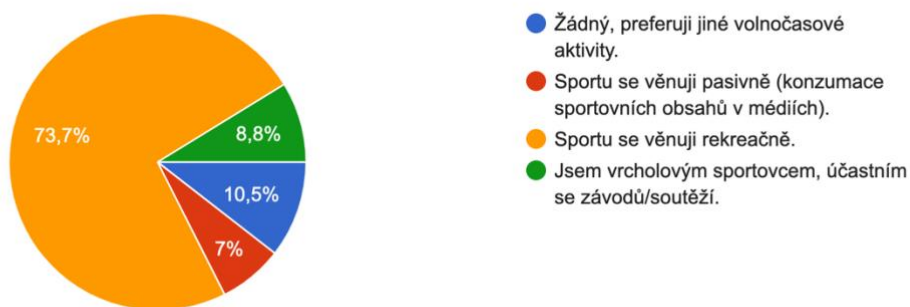
Čtvrtá otázka mapovala vztah dotazovaných ke sportu obecně. Většina, tedy 42 respondentů, se sportu věnuje rekreačně (73,7 %). 4 respondenti (7 %) se sportu věnují jen pasivně (tedy pouze konzumují sportovní obsahy v médiích), 6 respondentů preferuje jiné

volnočasové aktivity (10,5 %) a 5 dotazovaných se věnuje sportu na vrcholové úrovni (8,8 %).

Graf 4. Vztah respondentů ke sportu

Část I. – Otázka č. 4 Jaký máte vztah ke sportu?

N = 57

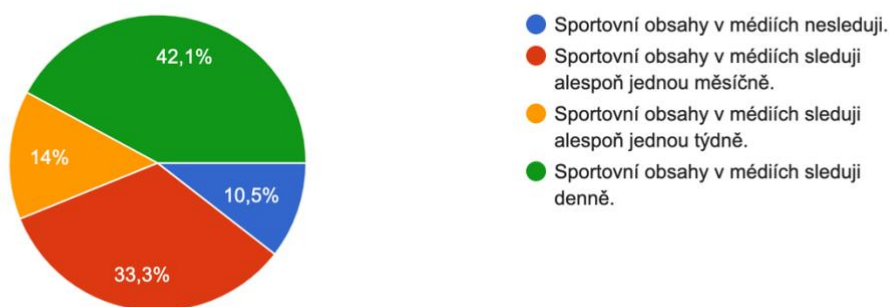
Zdroj: vlastní šetření

Následovala otázka na četnost konzumace sportovních obsahů. Nejpočetnějšími skupinami byly skupina dotazovaných, kteří sportovní obsahy konzumují denně, tu tvoří 24 respondentů (42,1 %) a skupina respondentů, kteří sport v médiích sledují alespoň jednou měsíčně, tedy 19 respondentů (33,3 %). Sportovní obsahy vůbec nekonzumuje 6 respondentů (10,5 %) a zbylých 8 respondentů sport v médiích sleduje alespoň jedenkrát týdně (14 %).

Graf 5. Vztah respondentů ke konzumaci sportovních obsahů

Část I. – Otázka č. 5 Jak často konzumujete sportovní obsahy?

N = 57

Zdroj: vlastní šetření

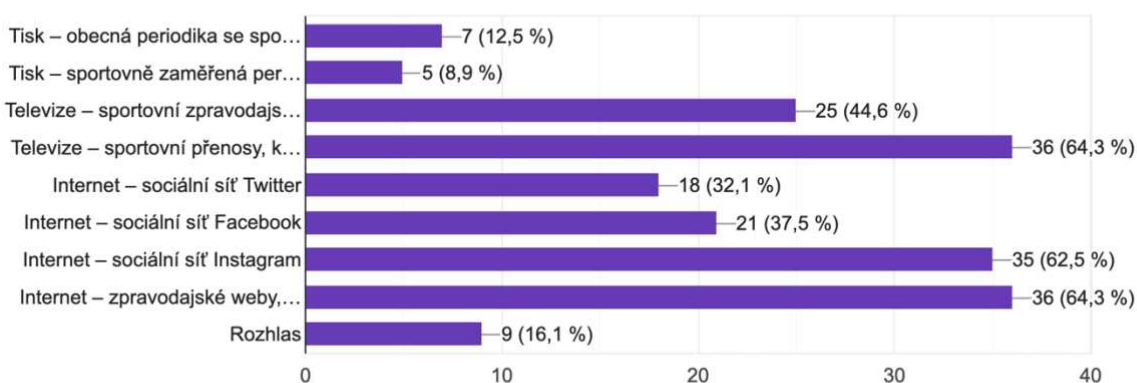
Otázka č. 6 byla zaměřena na platformu, skrz kterou dotazovaní konzumují sportovní obsahy. O pomyslnou nejvyšší příčku se dělí televize (konkrétně pořady a televizní

kanály zaměřené na sport a internetové sportovní televize) a internet (konkrétně zpravodajské weby a oficiální stránky sportovních organizací). Obě tyto možnosti byly označeny celkem 36 respondenty (64,3 %). Téměř stejného výsledku dosáhla sociální síť Instagram, který byla označena 35 respondenty (62,5 %). Televizní sportovní zpravodajství označilo 25 dotazovaných (44,6 %), 21 dotazovaných sociální síť Facebook (37,5 %) a 18 dotazovaných sociální síť Twitter (32,1 %). V nižších jednotkách se pohyboval tisk. Obecná periodika se sportovní rubrikou označilo 7 respondentů (12,5 %), sportovně zaměřená periodika pouze 5 respondentů (8,9 %). Poslední možnost, rozhlas, označilo 9 dotazovaných (16,1 %).

Graf 6. Kde respondenti konzumují sportovní obsahy

Část I. – Otázka č. 6 Kde/jak konzumujete sportovní obsahy? (více možností)

N = 56

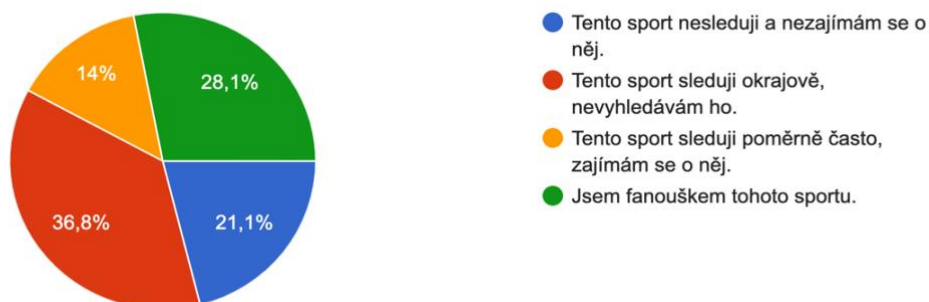
Zdroj: vlastní šetření

Na část, jejíž hlavním úkolem byl sběr demografických a dalších relevantních údajů o respondentech, navazuje část zaměřená na otázky ohledně Formule 1. První otázka této části zjišťuje vztah dotazovaných k Formuli 1. Tato otázka také slouží jako filtr, jenž eliminuje respondenty, kteří Formuli 1 vůbec nesledují a o tento sport se nezajímají, z odpovídání na následující čtyři otázky. Těchto respondentů bylo celkem 12 (21,1 %). Tito respondenti však nebyli z výzkumu eliminováni úplně, protože jejich názor je relevantní v dalších částech dotazníku. Okrajově sleduje Formuli 1 21 respondentů (36,8 %), 8 respondentů (14 %) tento sport sleduje často a zajímá se o něj a 16 respondentů (28,1 %) se považuje za fanoušky.

Graf 7. Vztah k Formuli 1

Část II. – Otázka č. 7 Jaký máte vztah k Formuli 1?

N = 57

Zdroj: vlastní šetření

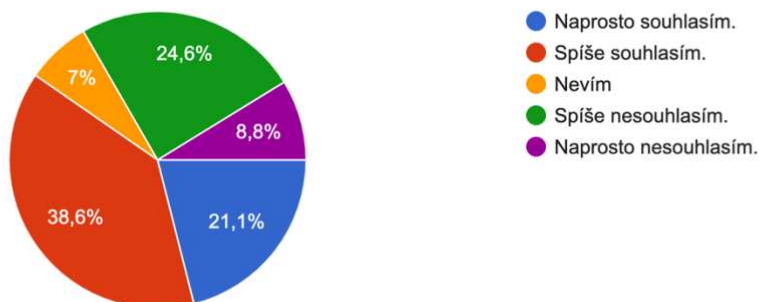
Osmá otázka stále zahrnovala názory všech respondentů. Respondenti měli posoudit, zda Formuli 1 považují za mužský sport. Konkrétně měli posoudit výrok „*Formule 1 je ryze mužský sport.*“ Respondentů, kteří naprosto souhlasili, bylo 12 (21,1 %), 22 respondentů (38,6 %) spíše souhlasilo. Souhlasné odpovědi tedy tvoří nadpoloviční většinu (59,7 %). Neutrální odpověď „*nevím*“ zvolili 4 dotazovaní (7 %). Spíše nesouhlasilo 14 respondentů (24,6 %) a naprosto nesouhlasilo 5 respondentů (8,8 %). Nesouhlasný postoj tedy zaujalo 33,4 % respondentů. Z tohoto výsledku tedy lze vyvodit, že Formuli 1 dotazovaní považují spíše za mužský sport. Nicméně výsledek určitě nelze považovat za jednoznačný. Co se týče odpovědí na základě pohlaví, odpovědi ženských respondentek byly relativně polarizované. Souhlasně se vyjádřilo 52,2 % žen, nesouhlasně 39,1 %. Zbylé dvě respondentky zvolily neutrální odpověď *nevím*. U mužských respondentů převažovaly souhlasné odpovědi, zvolilo je 67,6 % respondentů. Jen 26,5 % dotazovaných mužů vyjádřilo nesouhlasný postoj. Stejně jako u žen, 2 muži zvolili odpověď *nevím*. Jak už bylo zmíněno výše, podobného výsledku dosáhla i V. Jenčková.¹¹⁴

¹¹⁴ Jenčková, V. (2020)

Graf 8. Hodnocení výroku „Formule 1 je ryze mužský sport.“

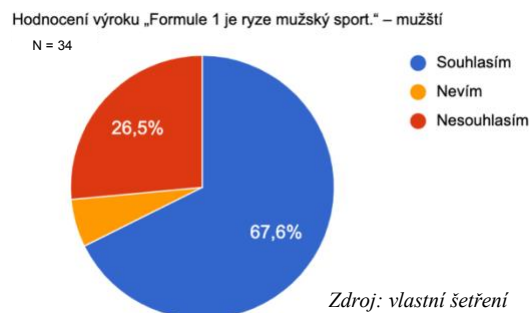
Část II. – Otázka č. 8 Do jaké míry souhlasíte s následujícím výrokem: Formule 1 je ryze mužský sport.

N = 57

Zdroj: vlastní šetření

Grafy 9. a 10. Hodnocení výroku „Formule 1 je ryze mužský sport.“ – odpovědi na základě pohlaví

Otázky číslo 9, 10, 11, 12 měli za úkol vyplnit pouze respondenti, kteří Formuli 1 sledují alespoň okrajově.¹¹⁵ Na otázku číslo 9, která je klíčovou otázkou pro tento dotazník, tedy odpovídalo 44 respondentů.¹¹⁶ Úkolem otázky č. 9 je zjistit, jak dotazovaní vnímají ženské reportérky ve Formuli 1. Nejčastějším postojem respondentů byl postoj neutrální, ten zvolilo 21 dotazovaných (47,7 %). Ženské reportérky vnímá spíše pozitivně 10 respondentů (22,7 %), 6 respondentů (13,6 %) je vnímá velmi pozitivně. Spíše negativní postoj zaujali celkem 4 respondenti (6,8 %). Možnost *velmi negativně* ne zvolil žádný dotazovaný. Možnost *nevím* zvolili 4 respondenti (9,1 %). K podobným výsledkům došel i výzkum Baiocchi-Wagner a Behm-Morawitz.¹¹⁷

¹¹⁵ Tato podmínka se bohužel nepodařila zajistit, proto byly odpovědi respondentů, kteří na otázku číslo 7 odpověděli, že Formuli 1 nesledují, autorkou práce dodatečně smazány, aby nedošlo k ovlivnění výsledku.

¹¹⁶ Jedna respondentka, která Formuli 1 sleduje okrajově, tuto i následující otázku vynechal/a.

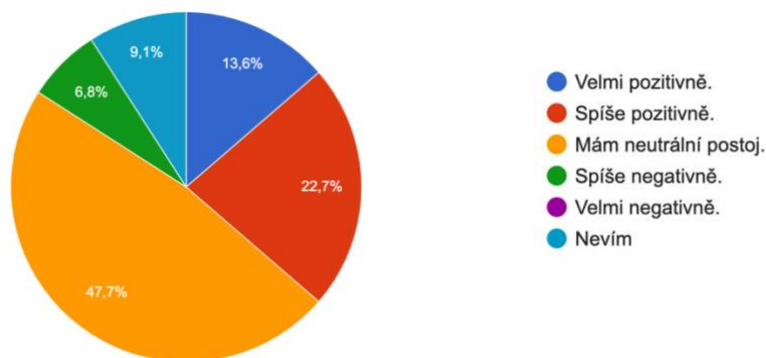
¹¹⁷ Baiocchi-Wagner, E.A., Behm-Morawitz, E. (2010)

Zajímavé je, že respondentky i respondenti vnímají ženské reportérky prakticky stejně, většina sice volila neutrální postoj (50 % žen a 54,2 % mužů), ale pozitivně ženské reportérky vnímá 43,8 % ženských respondentek a 37,5 % mužských respondentů. Negativně se vyjádřilo jen 6,3 % žen, což odpovídá jedné respondentce. Negativně se vyjádřili jen 2 mužští respondenti (8,3 %). Je překvapivé, že se negativně vyjádřil pouze tak nízký počet respondentů, hlavně s ohledem na fakt, že v předcházející otázce se respondenti víceméně shodli, že Formule 1 je spíše mužským sportem a dalo by se tak očekávat, že ženské reportérky budou vnímány více negativně. Ač se výzkum Baiocchi-Wagner a Behm-Morawitz zaměřuje na lehce odlišné téma, měli opět podobný výsledek, tedy že muži a ženy hodnotili reportéry a reportérky stejně.¹¹⁸

Graf 11. Jak respondenti vnímají ženské reportérky ve Formuli 1

Část II. – Otázka č. 9 Jak vnímáte ženské reportérky ve Formuli 1? (Odpovídejte pouze, pokud Formuli 1 sledujete alespoň okrajově)

N = 44

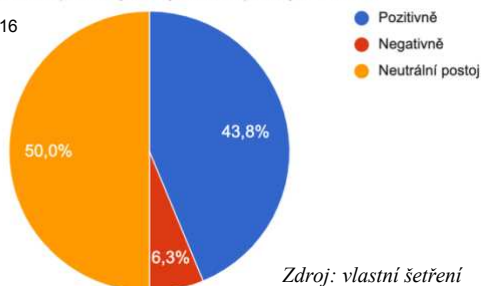

Zdroj: vlastní šetření

Graf 12. a 13. Vnímání ženských reportérek na základě pohlaví

Jak ženské respondentky vnímají ženské reportérky ve Formuli 1

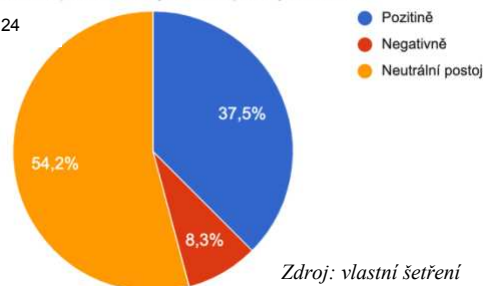
N = 16

Zdroj: vlastní šetření

Jak mužští respondenti vnímají ženské reportérky ve Formuli 1

N = 24

Zdroj: vlastní šetření

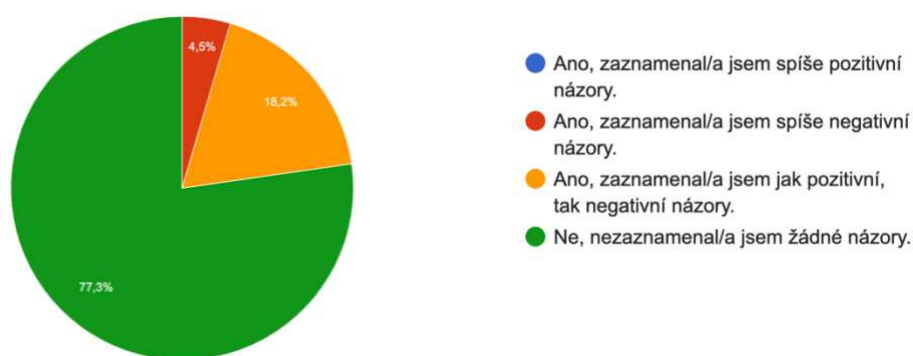
¹¹⁸ Tamtéž.

Následující otázka zjišťovala, zda dotazovaní zaznamenali názory na reportérky F1 na sociálních sítích nebo v jejich okolí. Drtivá většina žádné názory nezaznamenala, tu tvořilo 34 respondentů (77,3 %). Negativní názory zaznamenali 2 respondenti (4,5 %). Jak negativní, tak pozitivní názory zaznamenalo 8 respondentů (18,2 %).

Graf 14. Otázka, zda respondenti zaznamenali názory na reportérky ve Formuli 1 ve svém okolí.

Část II. – Otázka č. 10 Zaznamenali jste na sociálních sítích nebo ve Vašem okolí názory na ženské reportérky F1? (Odpovídejte pouze, pokud Formuli 1 sledujete alespoň okrajově)

N = 44

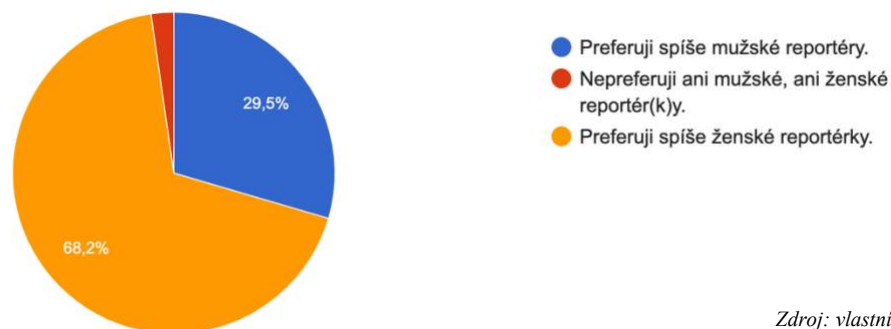
Zdroj: vlastní šetření

Jedenáctá otázka zjišťovala, zda respondenti preferují mužské nebo ženské reportéry. Žádné preference nemá 30 respondentů (68,2 %), 13 respondentů preferuje muže (29,5 %) a jen 1 respondent (2,3 %) preferuje reportérky ženského pohlaví. V tomto případě jsou na tom respondentky i respondenti názorově podobně, 66,7 % žen a 69 % mužů uvedlo, že nemají žádné preference na pohlaví reportéra. 26,7 % žen a 31 % preferuje mužské reportéry. Ženské reportérky preferuje pouze 1 respondentka, což odpovídá 6,7 %.

Graf 15. Preference respondentů vůči pohlaví reportéra

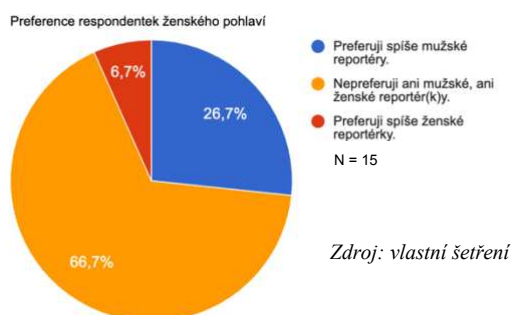
Část II. – Otázka č. 11 Preferujete mužské nebo ženské F1 reportéry? (Odpovídejte pouze, pokud Formuli 1 sledujete alespoň okrajově)

N = 44

Zdroj: vlastní šetření

Graf 16. a 17. Preference respondentů vůči pohlaví reportéra na základě pohlaví

Zdroj: vlastní šetření

Zdroj: vlastní šetření

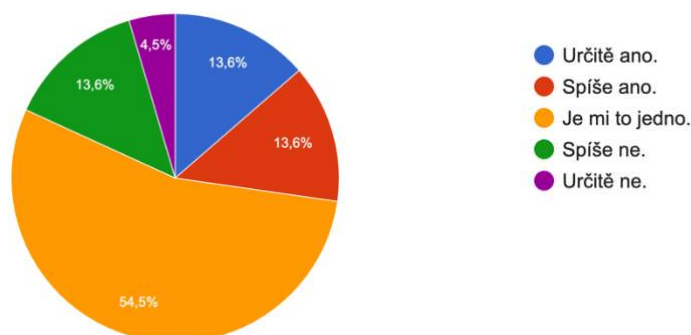
Poslední otázka druhé části dotazníku, tedy otázka číslo 12 zjišťovala, zda by dotazovaní uvítali větší zastoupení ženských novinářek ve Formuli 1. Neutrální postoj zvolením odpovědi *je mi to jedno* zaujalo 27 respondentů (54,5 %). Ve prospěch ženských novinářek se vyjádřilo 15 respondentů, 6 z nich zvolilo možnost *spíše ano* (13,6 %) a 6 možnost *určitě ano* (13,6 %). Negativní postoj zaujalo 8 dotazovaných, množnost *spíše ne* vybralo 6 respondentů (13,6 %) a možnost *určitě ne* 2 respondenti (4,5 %). Zde se poprvé vyskytly značně odlišné odpovědi u mužských a ženských dotazovaných. Vyšší zastoupení ženských novinářek by ve Formuli 1 uvítalo 53,3 % žen, u mužských respondentů se souhlasně vyjádřilo pouhých 13,8 %. Nejčastější odpověď respondentů mužského pohlaví byla možnost *je mi to jedno*, tuto možnost zvolilo 72,4 % dotazovaných. U žen to bylo jen

20 %. Přes vysoký počet souhlasných odpovědí u ženských respondentek byl ale vyšší podíl nesouhlasných odpovědí než u mužů, a to 26,7 %. U mužů nesouhlasilo jen 13,8 % respondentů. Počet souhlasných a nesouhlasných odpovědí u mužů je tedy vyrovnaný.

Graf 18. Názor respondentů na zvýšení zastoupení ženských novinářek ve Formuli 1

Část II. – Otázka č. 12 Uvítali byste větší zastoupení žen (např. v komentátorském týmu)? (Odpovídejte pouze, pokud Formuli 1 sledujete alespoň okrajově)

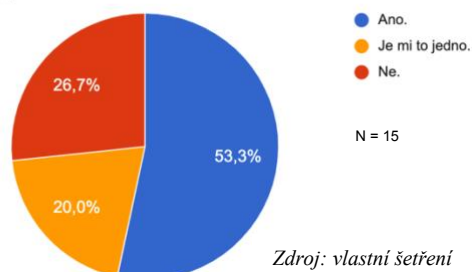
N = 44

Zdroj: vlastní šetření

Graf 19. a 20. Názor respondentů na zvýšení zastoupení ženských novinářek ve Formuli 1 dle pohlaví

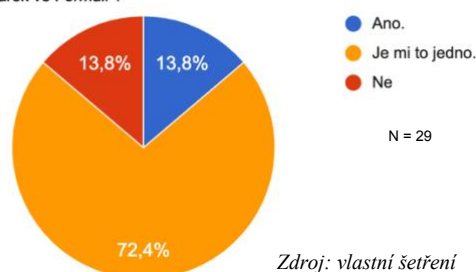
Názor ženských respondentek na zvýšení zastoupení ženských novinářek ve Formuli 1

N = 15

Zdroj: vlastní šetření

Názor mužských respondentů na zvýšení zastoupení ženských novinářek ve Formuli 1

N = 29

Zdroj: vlastní šetření

Třetí, závěrečná část dotazníku obsahuje audiovizuální ukázky rozhovorů, které jsou prováděny vždy po závodě Formule 1. Konkrétně se jedná o ukázky z Post Race Show, která vzniká v produkci F1 TV. Jeden rozhovor je veden ženskou reportérkou Rosannou Tennant, druhý mužským reportérem Willem Buxtonem. Respondenti měli za úkol každou ukázkou ohodnotit. V této části dotazníku již byly přijímány odpovědi od všech respondentů.

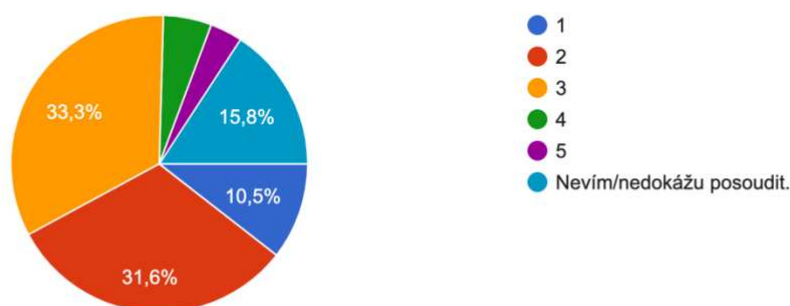
Prvním úkolem, kteří dotazovaní dostali, bylo ohodnotit úroveň profesionality reportérky pomocí stupnice 1-5, přičemž 1 znamená nejlepší a 5 nejhorší. Rossanu Tennant, reportérku v této ukázce, hodnotili respondenti nejčastěji známkou 2 a 3. Známkou 2 udělilo

18 respondentů (31,6 %), známku 3 19 respondentů (33,3 %). Nejpozitivněji, tedy známkou 1 profesionalitu reportérky ohodnotilo 6 respondentů (10,5 %). Známkou 4 udělili 3 respondenti (5,3 %), nejhorší hodnocení 5 udělili 2 respondenti (3,5 %). Odpověď *nevím/nedokážu posoudit* uvedlo 9 dotazovaných (15,8 %). Hodnocení mužských respondentů a ženských respondentek se opět tolik neliší, muži i ženy nejčastěji volili hodnocení 2 nebo 3. Ženské respondentky udělovaly oproti mužům o něco častěji hodnocení 1 (13 % respondentek, u mužů 8,8 % respondentů). Muži na rozdíl od žen udělily i hodnocení 5 (5,9 %). Odpovědi se volbou možnosti *nevím/nedokážu posoudit* u žen zdrželo 17,4 % a u mužů 14,7 %.

Graf 21. Hodnocení úrovně profesionality reportérky Rosanny Tennant.

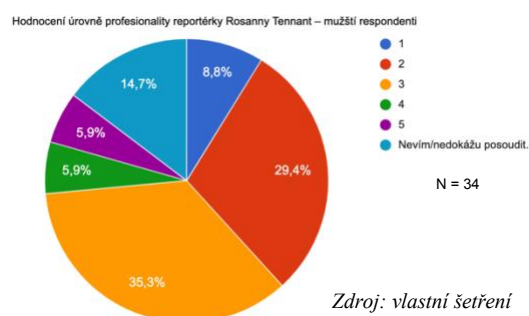
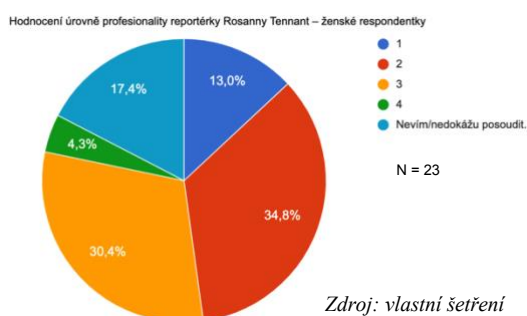
Část III. – Ukázka 1 – Otázka č. 13 Ohodnoťte úroveň profesionality reportérky pomocí stupnice 1-5 (1=nejlepší, 5=nejhorší).

N = 57

Zdroj: vlastní šetření

Graf 22. a 23. Hodnocení úrovně profesionality reportérky Rosanny Tennant dle pohlaví

V rámci otázky číslo 14 bylo respondentům zadáno ohodnotit celkový výkon Rosanny Tennant. Výsledky ukázaly, že hodnocení bylo podobné jako u předchozí otázky, převažovala hodnocení 2 a 3. Nejčastěji byla udělována známka 2 (35,5 % respondentů),

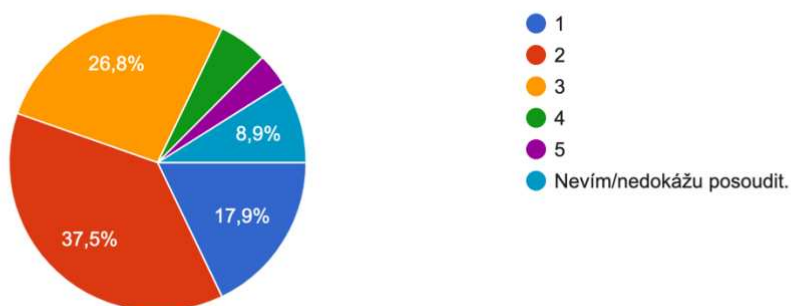
následovaná známkou 3 (26,8 % respondentů). Třetí nejčastěji udělovanou známkou byla opět známka 1 (17,9 % respondentů). Menší skupina respondentů udělila hodnocení 4 (5,4 %) nebo 5 (3,6 %). Pouze 8,9 % respondentů odpovědělo možností *nevím/nedokážu posoudit*.

Zajímavé bylo, že hodnocení ženských a mužských respondentů se tentokrát výrazně lišilo. Ženy hodnotily výkon Rosanny Tennant lépe než muži. Nejvyšší hodnocení 1 udělilo 26,1 % žen a pouze 12,1 % mužů. Také u hodnocení 3 byl zaznamenán rozdíl, kdy tuto známku udělilo 17,4 % žen, ale u mužů to byl téměř dvojnásobek (33,3 %). Ženské respondenty hodnotily celkový výkon Rosanny Tennant mírněji, žádná z nich nedala hodnocení 4 nebo 5. Muži byli o něco kritičtější, 9,1 % z nich udělilo hodnocení 4 a 6,1 % hodnocení 5. Více žen (17,4 %) než mužů (3 %) odpovědělo možností *nevím/nedokážu posoudit*.

Graf 24. Hodnocení celkového dojmu z rozhovoru vedeného Rosannou Tennant.

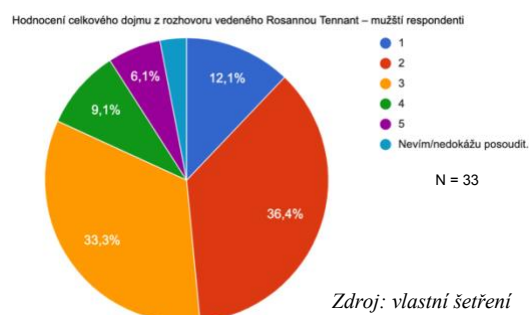
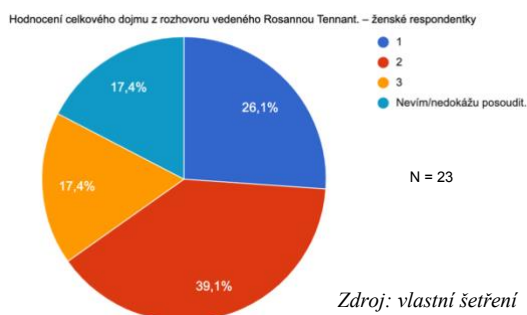
Část III. – Ukázka 1 – Otázka č. 14 Ohodnoťte Váš celkový dojem z výkonu reportérky pomocí stupnice 1-5 (1=nejlepší, 5=nejhorší)

N = 56

Zdroj: vlastní šetření

Graf 25. a 26. Hodnocení celkového dojmu z rozhovoru vedeného Rosannou Tennant dle pohlaví

Následující otázka měla jiný charakter než otázky předcházející, jednalo se totiž o otázku otevřenou. Respondenti zde měli možnost vyjádřit své dojmy z ukázky. Vyjádřilo se celkem 10 dotazovaných. Nejčastěji zmiňovali uvolněnost rozhovoru a přátelský přístup reportérky, převažovaly pozitivní reakce. Dva respondenti by v rozhovoru uvítali větší serióznost, ale nikdo se nevyjádřil přímo kriticky. Přehled komentářů je na obrázku č. 1.

Obrázek 1. Dojmy respondentů z rozhovoru vedeného Rosannou Tennant.

Část III. – Ukázka 1 – Otázka č. 15

Máte ještě nějaké poznatky či konkrétní dojmy z rozhovoru vedeného Rosannou Tennant?

10 odpovědí

Reportérka působí jako velmi uvolněná a přátelská.
Přístup reportérky mne nijak nepřekvapil
ne
Nemám
Uvolněnější rozhovor, naprosto v pořádku
Osobně se mi líbila uvolněná a příjemná atmosféra rozhovoru a redaktorce bylo velmi dobře rozumět
uvolněná atmosféra rozhovoru, reportérka dokázala navodit příjemnou atmosféru pro závodníky, dobře položené otázky
Líbí se mi její vystupování celkově. Rozhovory Rosanny Tennant sleduji pravidelně a velmi oceňuji to, že se snaží vnést do rozhovorů i přátelskou atmosféru i humor, zároveň se ale drží přímo toho, co se dělo/děje na trati.
lehce více emocí, ideálně přidat lehce větší serióznost
Působila možná o něco více familierně, než by se hodilo.

Zdroj: vlastní šetření

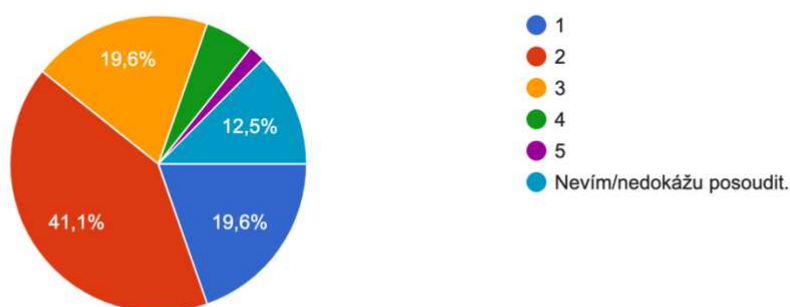
V rámci druhé ukázky měli respondenti za úkol hodnotit stejné aspekty, jako u ukázky číslo 1. Jako první hodnotili profesionalitu reportéra Willa Buxtona. Nejčastěji dotazovaní hodnotili reportéra známkou 2, toto hodnocení přidělilo 23 respondentů (41,1 %). Znamky 1 a 3 byly zastoupeny stejným počtem respondentů, a to 11 (19,6 %). Znamku 4 udělili 3 respondenti (5,4 %). Znamku 5 udělil jen jeden respondent (1,8 %). Hodnocení se zvolením možnosti *nevím/nedokážu posoudit* zdrželo 7 dotazovaných (12,5 %). Při pohledu na hodnocení profesionality podle pohlaví respondentů je patrné, že ženské respondentky byly opět mírnější v hodnocení než mužští respondenti. Udělily více hodnocení 1 než mužští dotazovaní, a to o necelých 10 %. Mužští respondenti naopak udělili více hodnocení 2 než ženské respondentky. Konkrétně 48,5 % mužských respondentů, tedy téměř polovina. U ženských respondentek to ale byla taktéž nejčastější odpověď, zvolilo ji

30,4 % žen. Mužští respondenti opět na rozdíl od žen využili nejhorší hodnocení 5. Stejně jako u přechodí ukázky ženské respondentky více využívaly možnost *nevím/nedokážu posoudit*, využilo jí opět 17,4 % žen.

Graf 27. Hodnocení úrovně profesionality reportéra Willa Buxtona.

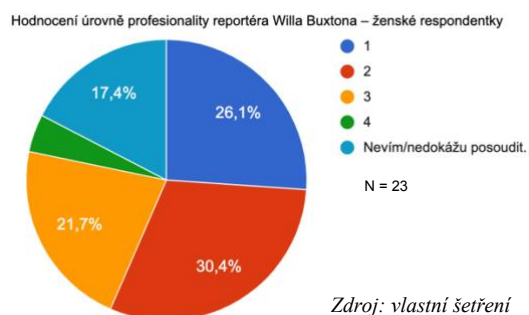
Část III. – Ukázka 2 – Otázka č. 16 Ohodnoťte úroveň profesionality reportéra pomocí stupnice 1-5 (1=nejlepší, 5=nejhorší).

N = 56

Zdroj: vlastní šetření

Graf 28. a 29. Hodnocení úrovně profesionality reportéra Willa Buxtona dle pohlaví

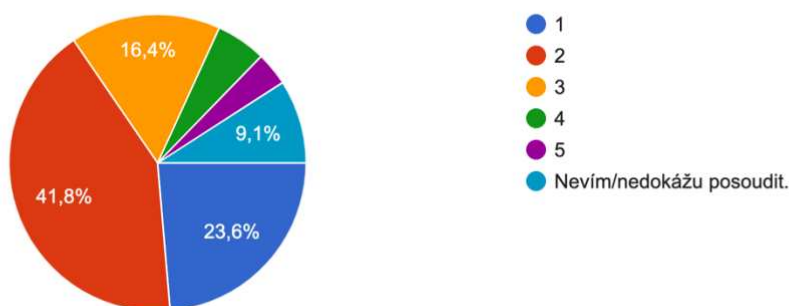
Obdobně jako v případě reportérky Rosanny Tennant, i v případě reportéra Willa Buxtona měli respondenti ohodnotit svůj celkový dojem z rozhovoru. Nejčastěji udělované hodnocení bylo opět 2, které stejně jako v předchozí otázce udělilo 23 respondentů (41,8 %). Druhá nejpočetnější známka byla 1, kterou přidělilo 13 respondentů (23,6 %). Známkou 3 hodnotilo výkon Willa Buxtona 9 respondentů (16,4 %). Známku 4 udělili stejně jako v předchozí otázce 3 respondenti (5,5 %) a známkou 5 hodnotili 2 respondenti (3,6 %). Možnost *nevím/nedokážu posoudit* tentokrát zvolilo 5 respondentů. U žen v tomto případě zvítězilo hodnocení 1, které uvedlo 34,8 % žen. U mužských respondentů tuto možnost zvolilo pouhých 15,6 % a toto hodnocení se umístilo až na třetím místě. Jejich nejčastější

hodnocení bylo hodnocení 2. To volilo 53,1 %. Mužští respondenti na rozdíl od ženských respondentek opět využili i hodnocení 5.

Graf 30. Hodnocení celkového dojmu z rozhovoru vedeného Willem Buxtonem.

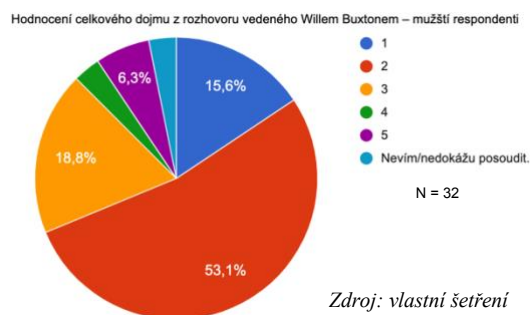
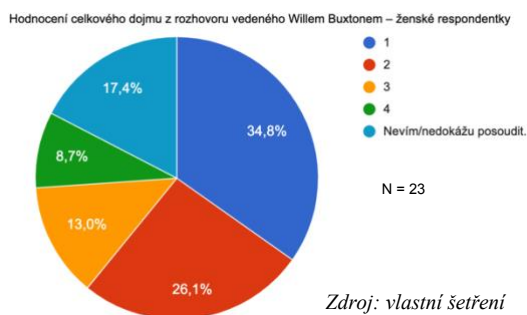
Část III. – Ukázka 2 – Otázka č. 17 Ohodnoťte Váš celkový dojem z výkonu reportéra pomocí stupnice 1-5 (1=nejlepší, 5=nejhorší).

N = 55

Zdroj: vlastní šetření

Graf 31. a 32. Hodnocení celkového dojmu z rozhovoru vedeného Willem Buxtonem dle pohlaví

V poslední, závěrečné otázce měli dotazovaní opět vyjádřit své dojmy pomocí otevřené otázky. Ukázkou s Willem Buxtonem ohodnotilo celkem 7 respondentů, celkem tedy o 3 respondenty méně než u ukázkou s Rosannou Tennant. V tomto případě respondenti poukazovali zejména na profesionalitu a serióznost reportéra. Jen jeden respondent se vyjádřil negativně, konkrétně kritizoval nízkou komplexnost dotazů pokládaných Willem Buxtonem. Všechny dojmy respondentů jsou shrnuty na obrázku 2.

Obrázek 2. Dojmy respondentů z rozhovoru vedeného Willem Buxtonem.

Část III. – Ukázka 2 – Otázka č. 18

Máte ještě nějaké poznatky či konkrétní dojmy z rozhovoru vedeného Willem Buxtonem?

7 odpovědí

Reportér působí velmi seriózně.
ne
Nemám
Moc obecné otázky. Takové by zvládl pokládat i neprofesionál, který se na formuli sem tam podívá.
Willovi rozhovory mám také ráda. Jsou spíše "profesionální" než humorné, což ale nevadí.
Emoce Ok, serióznost Ok
Ne.

Zdroj: vlastní šetření

Aby výsledky hodnocení ukázek byly lépe uchopitelné, je potřeba výsledky vzájemně porovnat. Výsledky u obou otázek byly zprůměrovány a pro lepší představu vloženy do tabulek (Tabulka 1. a Tabulka 2.). Jak u výsledků hodnocení profesionality reportéra/reportérky tak u výsledků hodnocení celkového dojmu z ukázky je vidno, že Rosanna Tennant a Will Buxton byli hodnoceni velmi podobě. Průměrné hodnocení úrovně profesionality Rosanny Tennant je 2,52 a Willa Buxtona 2,14. Průměrné hodnocení celkového výkonu Rosanny Tennant je 2,33 a Willa Buxtona 2,14. Výkon Rosanny Tennant je v obou případech hodnocen o trochu hůře než výkon Willa Buxtona.

Tabulka 1. Hodnocení úrovně profesionality reportérky Rosanny Tennant a reportéra Willa Buxtona

Úroveň Profesionality	Rosanna Tennant	Will Buxton
1	6	11
2	18	23
3	19	11
4	3	3
5	2	2
Nevím/nedokážu posoudit	9	7
Průměr	2,52	2,14

Zdroj: vlastní šetření

Tabulka 2. Hodnocení celkového dojmu z rozhovorů vedených Rosannou Tennant a Willem Buxtonem.

Celkový dojem	Rosanna Tennant	Will Buxton
1	10	13
2	21	23
3	15	9
4	3	3
5	2	2
Nevím/nedokážu posoudit	5	5
Průměr	2,33	2,16

Zdroj: vlastní šetření

Shrnutí

Jak již bylo uvedeno výše, v rámci tohoto šetření se vrátilo 57 vyplněných dotazníků, přičemž všechny došlé dotazníky byly použity pro účel tohoto výzkumu. Šetření se zúčastnilo o něco málo více mužů než žen. Nejzastoupenější věkovou kategorií byla kategorie 21 až 25 let, jelikož autorka se nejčastěji pohybuje právě v této kategorii a sama do ní spadá. Nejčastější úroveň dosaženého vzdělání je středoškolské vzdělání s maturitou, což odpovídá nejčastější věkové kategorii. Většina respondentů se sportu věnuje rekreačně a v médiích ho sleduje buďto denně nebo naopak jen cca jednou měsíčně. Dotazovaní sportovní obsahy nejčastěji sledují v televizi, a to konkrétně na sportovně zaměřených kanálech či internetových televizích. Podobně často využívané ke konzumaci sportovních obsahů jsou i zpravodajské weby nebo sociální síť Instagram. Vztah k Formuli 1 mají respondenti většinou okrajový, ale pokud se spojí kategorie fanoušků a respondentů, kteří tento sport sledují často a zajímají se o něj, jsou v poměrně silném zastoupení. Respondenti se v šetření shodli, že Formuli 1 vnímají spíše jako mužský sport, přičemž muži měli procentuálně více souhlasných odpovědí než ženy. Ženské reportérky byly většinou vnímány neutrálně a zbytek odpovědí se klonil k pozitivnímu vnímání. Jen malé množství respondentů se vůči novinářkám ve Formuli vyjádřilo negativně. Zajímavé je, že po převedení odpovědí na procenta ženy odpovídaly prakticky stejně jako muži. Většina respondentů ve svém okolí nepostřehla názory na reportérky ve Formuli 1. Velmi malá část respondentů uvedla, že zaznamenala jak pozitivní, tak negativní názory. Na otázku, zda respondenti preferují ženské nebo mužské reportéry, převládla neutrální odpověď, že respondenti neupřednostňují ani muže, ani ženy. Nejčtenější byla ale preference mužských reportérů. Ženské reportérky volila pouze jedna respondentka. Tento výsledek je poněkud

překvapivý, hlavně poté, co respondenti vyjádřili relativně pozitivní názor na ženské reportérky. Když byli respondenti požádáni o vyjádření názoru, zda by uvítali více ženských novinářek ve Formuli 1 (například na komentátorských pozicích), opět převládal neutrální postoj. Zde je důležité podotknout, že neutrální postoj převládal hlavně u mužů, ženské respondentky ve většině vyjádřily buďto pozitivní či negativní postoj. Pozitivní názor u ženských respondentek značně převládal. Co se týče hodnocení audiovizuálních ukázek respondenty, hodnocení reportéra Willa Buxtona vyšlo v průměru o něco málo lépe než hodnocení reportérky Rosanny Tennant, ale rozdíl nebyl nijak značný. Will Buxton byl ovšem narozdíl od Rosanny Tennant více kritizován v rámci otevřené otázky, kde respondenti mohli sdílet své dojmy ze shlédnutých ukázek.

Závěr

Tato bakalářská práce se zaměřovala na téma analýzy rozdílů v percepci žen a mužů na pozicích sportovních novinářek diváky, tedy tématem, které v posledních letech silně rezonuje veřejným prostorem a již na něj vznikla řada studií, jejichž výsledky jsou taktéž prezentovány v této práci. Konkrétně se práce zabývala analýzou toho, jak diváci vnímají ženské reportérky ve Formuli 1. V teoretické části byly vymezeny teoretické pojmy *gender*, *stereotyp* a *sociální role*. Teorie pojící se s těmito pojmy jsou nezbytné pro pochopení toho, jakým způsobem je percepce žen ve sportovní žurnalistice formována a jaký vliv může tato percepce mít na samotné sportovní novinářky a jejich zastoupení v oboru. Povolání sportovního novináře spadá do sféry sportu, která je dle představitelky sociální teorie rolí Eagly a Wood asociována s charakteristikami spadajícími do maskulinního genderového vzorce chování.¹¹⁹ Sport byl v minulosti i v současnosti vnímán jako doména mužů, tudíž i profese sportovních novinářů je i nadále jakousi mužskou pevností.¹²⁰

Ženy nacházející se v postavení sportovních novinářek by tak tak dle závěrů vyplývajících z předcházejících zahraničních výzkumů měly být diváky vnímány negativněji než muži.¹²¹ Samotný výzkum realizovaný v praktické části práce toto ovšem nepotvrdil.

¹¹⁹ Eagly, A., Wood, W. (2012)

¹²⁰ Hardin, M., Dodd, J. E. a Lauffer, K. (2006)

¹²¹ Například studie *Sexism and the Authoritativeness of Female Sportscasters* (Eting, L.W. a Young, R. (2007))

Pro účely tohoto výzkumu byla stanovena hlavní výzkumná otázka a také čtyři hypotézy. Již hloubkové rozhovory, které předcházely dotazníkovému šetření ukázaly, že respondentům záleží mnohem více na kvalitách, schopnostech a zkušenostech reportéra či reportérky než na jejich pohlaví. První hypotéza, tedy že ženské reportérky ve Formuli 1 budou vnímány negativněji než mužští reportéři, se nepotvrdila. Reportérky byly respondenty vnímány neutrálně či spíše pozitivně. Druhou hypotézu, aneb že ženské reportérky budou vnímány negativněji mužskými respondenty, taktéž nelze potvrdit, jelikož muži odpovídali prakticky totožně jako ženy. Třetí hypotézu, tedy že respondenti budou preferovat mužské reportéry nad ženskými reportérkami, nelze potvrdit, jelikož respondenti nejčastěji uváděli, že nemají žádné preference na pohlaví reportéra. Když ale přihlédneme k ostatním odpovědím, minimum respondentů uvedlo jako svou preferenci ženu.

Poslední, čtvrtou hypotézu, že respondenti budou hodnotit výkon reportérky v ukázkách hůře než výkon reportéra, lze potvrdit, nicméně rozdíl mezi hodnocením reportérky a reportéra byl velmi malý.

Po zhodnocení hypotéz se dostáváme k zodpovězení hlavní výzkumné otázky, tedy jaká je rozdíl v percepci reportérů a reporterek ve Formuli 1 sportovními diváky. Na základě provedeného výzkumu lze říct, že reportérky ve Formuli 1 jsou obecně vnímány převážně neutrálně, někdy dokonce pozitivně. Pohlaví respondenta nemělo až na výjimky (např. otázka na názor respondenta ohledně zvýšení počtu novinářek ve Formuli 1) zásadní vliv na jeho odpověď. Vliv ostatních faktorů, jako je například věk či vztah respondenta ke sportu bohužel nešel posoudit, jelikož vzorek respondentů byl příliš malý a málo zastoupené kategorie by výsledek výrazně zkreslovaly.

Tento výzkum ukazuje, že vztah sportovních diváků vůči sportovním reportérkám není tak negativní, jak nám mohou ukazovat výše zmiňované zahraniční výzkumy. Bylo by jistě zajímavé a vhodné tento výzkum zopakovat na rozsáhlejší a reprezentativnější skupině respondentů nebo takto porovnat více druhů sportů.

Summary

This bachelor's thesis is focused on the topic of analysing the differences in the perception of women and men in the position of sports journalists by the audience, a topic

that has resonated strongly in the public space in recent years and has already been the subject of several studies, the results of which are also presented in this thesis. Specifically, this thesis has analysed how audiences perceive female reporters in Formula 1. In the theoretical part, the theoretical concepts of gender, stereotype and social role were defined. The theories associated with these concepts are essential to understanding how the perception of women in sports journalism is shaped and how this perception may affect female sports journalists themselves and their representation in the industry. The profession of sports journalist falls within the realm of sport, which according to Eagly and Wood's social role theory is associated with characteristics that fall within a masculine gendered pattern of behaviour. Sport has in the past and currently been perceived as the domain of men, so the profession of sports journalism remains a kind of male stronghold.

Thus, according to the conclusions drawn from previous foreign research, women in the position of sports journalists should be perceived more negatively by the audience than men. However, the research conducted in the practical part of the thesis did not confirm this.

For the purpose of this research, the main research question was set as well as four hypotheses. Already the in-depth interviews that preceded the questionnaire survey showed that respondents care much more about the qualities, skills, and experience of the male or female reporter than their gender. The first hypothesis, that female reporters in Formula One would be perceived more negatively than male reporters, was not supported. Female reporters were perceived neutrally or rather positively by respondents. The second hypothesis, that female reporters would be perceived more negatively by male respondents, could also not be confirmed, as the male responses were virtually identical to the female responses. The third hypothesis, that male respondents will prefer male reporters over female reporters, cannot be confirmed, as respondents most often reported having no preference for the gender of the reporter. However, when considering the other responses, a minimum of respondents indicated a female as their preference.

The final, fourth hypothesis, that respondents would rate a female reporter's performance in the demonstrations worse than a male reporter's performance, can be

confirmed, but the difference between the ratings of a female reporter and a male reporter was very small.

Having evaluated the hypotheses, we come to answer the main research question, i.e. what is the difference in the perception of female and male reporters in Formula 1 by sports spectators. Based on the research conducted, it can be said that female reporters in Formula 1 are generally perceived mostly neutrally, sometimes even positively. With a few exceptions (e.g. the question on the respondent's opinion about the increase in the number of female journalists in Formula 1), the gender of the respondent did not have a significant influence on his/her answer. Unfortunately, the influence of other factors such as age or the respondent's relationship to sport could not be assessed, as the sample of respondents was too small and under-represented categories would have significantly biased the result.

This research shows that the attitude of sports viewers towards female sports reporters is not as negative as the aforementioned foreign research may indicate. It would certainly be interesting and appropriate to repeat this research on a larger and more representative group of respondents or to compare more sports in this way.

Použitá literatura

Knihy

Eagly, A., & Wood, W. (2012). *Social role theory*. (Vols. 1-2). SAGE Publications Ltd, <https://doi.org/10.4135/9781446249222>.

Eagly, Alice & Wood, Wendy. (2016). *Social Role Theory of Sex Differences*. 10.1002/9781118663219.wbegss183.

Boyle, R., (2006) *Sports Journalism: Centext and Issues*. London: SAGA. ISBN: 978-1-4129-0798-9. s. 2

Connell, R. W. (2002) *Gender*. Cambridge: Polity. viii, 173 s. Short introductions. ISBN: 0-7456-2715-3.

Creedon, P. (ed.) (1994) *Women, Media, and Sport: Challenging Gender Values*. Thousand Oaks: Sage Publications. ISBN 0-8039-5234-1.

Chambers, D., Steiner, L. a Fleming, C. (2004) *Women and Journalism*. London: Routledge. ISBN 0-415-27445-1.

Goffman, E. (1999) *Všichni hrajeme divadlo: sebe prezentace v každodenním životě*. Praha: Nakladatelství Studia Ypsilon. ISBN 80-902482-4-1.

Haselton, M. G., Nettle, D., & Andrews, P. W. (2005). *The Evolution of Cognitive Bias*. In D. M. Buss (Ed.), *The handbook of evolutionary psychology* (pp. 724–746). John Wiley & Sons, Inc.

Hendl, J. *Kvalitativní výzkum: základní teorie, metody a aplikace*. Čtvrté, přepracované a rozšířené vydání. Praha: Portál, 2016. ISBN 978-80-262-0982-9.

Jandourek, J. (2007) *Sociologický slovník*. Vyd. 2. Praha: Portál. ISBN 978-80-7367-269-0.

McGarty, C., Yzerbyt, V. Y. & Spears, R. (2002). *Stereotypes As Explanations: The Formation of Meaningful Beliefs About Social Groups*. Cambridge University Press.

Oakley, A. (2000) *Pohlaví, gender a společnost*. Vyd. 1. Praha: Portál. ISBN 80-7178-403-

6. S. 121-5

Punch, K. (2008) *Základy kvantitativního šetření*. Praha: Portál. ISBN 978-80-7367-381-9.

Trampota, T. a Vojtěchovská, M. *Metody výzkumu médií*. Praha: Portál, 2010. ISBN 978-80-7367-683-4.

Tuchman, G. (2000). The Symbolic Annihilation of Women by the Mass Media. 10.1007/978-1-349-62397-6_9. In: Zoonen, L. (1994) *Feminist media studies*. 1st ed. London: SAGE.

VandenBos, G. R. (Ed.). (2015). *APA Dictionary of Psychology*® (2nd ed.). American Psychological Association.

Zoonen, L. (1994) *Feminist media studies*. 1st ed. London: SAGE, vi, 173 s.

Výzkumy a závěrečné práce

Abisaid, J. L., Bo L. (2020) *He Said, She Said: An Exploration of Male and Female Print Sports Journalist Tweets, Sports Coverage, and Language Style*. *Communication & Sport* [online]., **8**(6), 757-781. ISSN 2167-4795. Dostupné z: doi:10.1177/2167479519848352

Baiocchi-Wagner, E. A. a E. Behm-Morawitz. (2010) *Audience Perceptions of Female Sports Reporters*. *International Journal of Sport Communication* [online]. **3**(3), 261-274. Dostupné z: doi:0.1123/ijsc.3.3.261

Boczek, K., Dogruel, L., & Schallhorn, C. (2022). *Gender byline bias in sports reporting: Examining the visibility and audience perception of male and female journalists in sports coverage*. *Journalism*, 0(0). Dostupné z: <https://doi.org/10.1177/14648849211063312>

Cummins, R. G., Ortiz, M., & Rankine, A. (2019). "Elevator Eyes" in Sports Broadcasting: *Visual Objectification of Male and Female Sports Reporters*. *Communication & Sport*, **7**(6), 789–810. Dostupné z: <https://doi.org/10.1177/2167479518806168>

Doškářová, A. (2021) *Pohled budoucí generace sportovních odborníků a novinářů na ženský*

komentář ve velkých sportech. Praha. 92 s. Diplomová práce (Mgr.). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky, Katedra žurnalistiky. Vedoucí diplomové práce doc. PhDr. Alice Němcová Tejkalová, Ph.D.

Etling, L.W. a Young, R. (2007) *Sexism and the Authoritativeness of Female Sportscasters*. Communication Research Reports, 24(2), 121-130.

Hardin, M., Dodd, J. E. a Lauffer, K. (2006) *Passing It On: The Reinforcement of Male Hegemony in Sports Journalism Textbooks*, Mass Communication and Society, 9:4, 429-446, dostupné z: DOI: [10.1207/s15327825mcs0904_3](https://doi.org/10.1207/s15327825mcs0904_3)

Hardin, M. a Shain, S. (2005a) *Female Sports Journalists: Are We There Yet? 'No'*. Newspaper Research Journal 26: 22–35.

Hardin, M. a Shain, S. (2005b) *Strength in Numbers? The Experiences and Attitudes of Women in Sports Media Careers*. Journalism and Mass Communication Quarterly 82(4): 804–819.

Hardin, M. a Shain, S. (2006) *Feeling Much Smaller Than You Know You Are: The Fragmented Professional Identity of Female Sports Journalists*. Critical Studies in Media Communication 23(4): 322–338.

Jenčková, V. (2020) *Genderové stereotypy ve sportu a jejich vliv na posuzování kompetence novinářů a novinářek*. Praha. 65 s. Bakalářská práce (Bc). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra Žurnalistiky. Vedoucí diplomové práce Mgr. Tereza Krobová.

Klaas, E. & Boukes, M. (2022) *A woman's got to write what a woman's got to write: the effect of journalist's gender on the perceived credibility of news articles*. Feminist Media Studies, 22:3, 571-587, DOI: [10.1080/14680777.2020.1838596](https://doi.org/10.1080/14680777.2020.1838596)

Koreis, K. (2017) *Ženy ve sportovních redakcích: gender, profesní sebepojetí, moc*. Praha. 79 s. Diplomová práce (Mgr.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut

komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra mediálních studií. Vedoucí diplomové práce
PhDr. Lenka Vochocová, Ph.D.

Luisi, T., Adams K. L., Kilgore L. (2021) *Roughing the caster! Sexism and perceived female sports broadcasters' credibility*. *Atlantic Journal of Communication*, 29:4, 262-274.
Dostupné z: DOI: [10.1080/15456870.2020.1754822](https://doi.org/10.1080/15456870.2020.1754822)

Valdrová, J., (2001). *Stereotypy a klišé v mediální projekci genderu / Gender Stereotypes and Clichés as Presented in the Media*. *Sociologický časopis*, 37(2)

Walsh Childers, K., Chance, J. and Herzog, K. (1996) *Sexual Harassment of Women Journalists* *Journalism and Mass Communication Quarterly* 73(3):559–81. In: Chambers, D., Steiner, L. a Fleming, C. (2004) *Women and Journalism*. London: Routledge. S. 104. ISBN 0-415-27445-1.

Internetové zdroje

Elting, L. (2023) *New Year, New Glass Heights: Women Now Comprise 10% Of Top U.S. Corporation CEOs*. *Forbes* [online]. Dostupné z: <https://www.forbes.com/sites/lizelting/2023/01/27/new-year-new-glass-heights-for-the-first-time-in-history-over-10-of-fortune-500-ceos-are-women/?sh=2c98c59e77f5>

Horky, T. a J. Nieland. (2013) *International Sports Press Survey 2011* [online]. Deutsche Sportshochschule Köln. 8th Communication Conference on Sport and Society. Dostupné z: https://www.playthegame.org/media/2gvfetbc/horky-nieland_ptg_2013_1130.pdf

Lake, P. a Yamamoto, K. (2019) *Stereotypes and Stereotyping in the Early Modern World*. *The Huntington* [online]. Dostupné z: <https://huntington.org/verso/2019/04/stereotypes-and-stereotyping#:~:text=The%20political%20commentator%20Walter%20Lipmann,media%20and%20large%2C%20literate%20audiences>

Lear, M. W. (1968) The Second Feminist Wave. The New York Times Magazine [online]. Section SM, s. 24. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/1968/03/10/archives/the-second-feminist-wave.html?searchResultPosition=1>

McElwee, M. (2023). *Naomi Schiff: Knowing Lewis Hamilton and Max Verstappen are allies helped me through the abuse*: After seeing off trolls on the internet, Schiff wants to help more women get into the male dominated sport. <https://www.telegraph.co.uk/formula-1/2023/03/03/naomi-schiff-knowing-lewis-hamilton-max-verstappen-allies-helped/>

Women Make the News 2018 (2018). UNESCO [online]. Dostupné z: <https://en.unesco.org/womenmakenews>

Teze bakalářské práce

Seznam příloh

- Příloha 1: Dotazník
- Příloha 2: Rozhovor 1: Matěj – 22 let – 13.6.2023
- Příloha 3: Rozhovor 2: Daniela – 20 let – 14.7.2023
- Příloha 4: Rozhovor 3: Adam – 40 let – 13.7.2023
- Příloha 5: Rozhovor 4: Nikol – 20 let – 8.7.2023

Seznam grafů

- Graf 1. Pohlaví respondentů*
- Graf 2. Věk respondentů*
- Graf 3. Úroveň dosaženého vzdělání respondentů*
- Graf 4. Vztah respondentů ke sportu*
- Graf 5. Vztah respondentů ke konzumaci sportovních obsahů*
- Graf 6. Kde/jak respondenti konzumují sportovní obsahy*
- Graf 7. Vztah k Formuli 1*
- Graf 8. Hodnocení výroku „Formule 1 je ryze mužský sport.“*
- Grafy 9. a 10. Hodnocení výroku „Formule 1 je ryze mužský sport.“ – odpovědi na základě pohlaví*
- Graf 11. Jak respondenti vnímají ženské reportérky ve Formuli 1*
- Graf 12. a 13. Vnímání ženských reportérek na základě pohlaví*
- Graf 14. Otázka, zda respondenti zaznamenali názory na reportérky ve Formuli 1 ve svém okolí*
- Graf 15. Preference respondentů vůči pohlaví reportér*
- Graf 16. a 17. Preference respondentů vůči pohlaví reportéra na základě pohlaví*
- Graf 16. a 17. Preference respondentů vůči pohlaví reportéra na základě pohlaví*
- Graf 19. a 20. Názor respondentů na zvýšení zastoupení ženských novinářek ve Formuli 1 dle pohlaví*
- Graf 21. Hodnocení úrovně profesionality reportérky Rosanny Tennant*
- Graf 22. a 23. Hodnocení úrovně profesionality reportérky Rosanny Tennant dle pohlaví*
- Graf 24. Hodnocení celkového dojmu z rozhovoru vedeného Rosannou Tennant*
- Graf 25. a 26. Hodnocení celkového dojmu z rozhovoru vedeného Rosannou Tennant dle pohlaví*
- Graf 27. Hodnocení úrovně profesionality reportéra Willa Buxtona*
- Graf 28. a 29. Hodnocení úrovně profesionality reportéra Willa Buxtona dle pohlaví*
- Graf 30. Hodnocení celkového dojmu z rozhovoru vedeného Willem Buxtonem*
- Graf 31. a 32. Hodnocení celkového dojmu z rozhovoru vedeného Willem Buxtonem dle pohlaví*

Seznam obrázků

- Obrázek 1. Dojmy respondentů z rozhovoru vedeného Rosannou Tennant*
- Obrázek 2. Dojmy respondentů z rozhovoru vedeného Willem Buxtonem*

Seznam tabulek

Tabulka 1: Hodnocení úrovně profesionality reportérky Rosanny Tennant a reportéra Willa Buxtona

Tabulka 2: Hodnocení celkového dojmu z rozhovorů vedených Rosannou Tennant a Willem Buxtonem.

Příloha 1

DOTAZNÍK

Část I. – Otázka č. 1

Pohlaví

- a. Žena
- b. Muž
- c. Jiné

Část I. – Otázka č. 2

Věk

- a. 13-16
- b. 17-20
- c. 21-25
- d. 26-30
- e. 31-35
- f. 36-40
- g. 41-50
- h. 51-60
- i. 61-70

Část I. – Otázka č. 3

Stupeň dosaženého vzdělání

- a. Základní
- b. Středoškolské s výučním listem
- c. Středoškolské s maturitou
- d. Vyšší odborné
- e. Vysokoškolské – bakalářské
- f. Vysokoškolské – magisterské/inženýrské
- g. Doktorské

Část I. – Otázka č. 4

Jaký máte vztah ke sportu?

- a. Žádný, preferuji jiné volnočasové aktivity.
- b. Sportu se věnuji pasivně (konzumace sportovních obsahů v médiích).
- c. Sportu se věnuji rekreačně.
- d. Jsem vrcholovým sportovcem, účastním se závodů/soutěží.

Část I. – Otázka č. 5

Jak často konzumujete sportovní obsahy?

- a. Sportovní obsahy v médiích nesleduji.
- b. Sportovní obsahy v médiích sleduji alespoň jednou měsíčně.
- c. Sportovní obsahy v médiích sleduji alespoň jednou týdně.
- d. Sportovní obsahy v médiích sleduji denně.

Část I. – Otázka č. 6

Kde konzumujete sportovní obsahy? (více možností)

- a. Tisk – obecná periodika se sportovními rubrikami

- b. Tisk – sportovně zaměřená periodika
- c. Televize – sportovní zpravodajství
- d. Televize – sportovní přenosy, kanály zaměřené na sport, internetové sportovní televize
- e. Internet – sociální síť Twitter
- f. Internet – sociální síť Facebook
- g. Internet – sociální síť Instagram
- h. Internet – zpravodajské weby
- i. Internet – oficiální stránky sportovních organizací, oficiální stránky sportovních organizací
- j. Rozhlas

Část II. – Otázka č. 7

Jaký máte vztah k Formuli 1?

- a. Tento sport nesleduji a nezajímám se o něj.
- b. Tento sport sleduji okrajově, nevyhledávám ho.
- c. Tento sport sleduji poměrně často, zajímám se o něj.
- d. Jsem fanouškem tohoto sportu.

Část II. – Otázka č. 8

Do jaké míry souhlasíte s následujícím výrokem: Formule 1 je ryze mužský sport.

- a. Naprosto souhlasím.
- b. Spíše souhlasím.
- c. Nevím.
- d. Spíše nesouhlasím.
- e. Naprosto nesouhlasím.

Část II. – Otázka č. 9

Jak vnímáte ženské reportérky ve Formuli 1? (Odpovídejte pouze, pokud Formuli 1 sledujete alespoň okrajově)

- a. Velmi pozitivně.
- b. Spíše pozitivně.
- c. Mám neutrální postoj.
- d. Spíše negativně.
- e. Velmi negativně.
- f. Nevím.

Část II. – Otázka č. 10

Zaznamenali jste na sociálních sítích nebo ve Vašem okolí názory na ženské reportérky F1? (Odpovídejte pouze, pokud Formuli 1 sledujete alespoň okrajově)

- a. Ano, jsou vnímány spíše negativně,
- b. Ano, jsou vnímány spíše pozitivně.
- c. Ano, zaznamenala jsem jak negativní, tak pozitivní názory.
- d. Ne, nezaznamenala/a jsem žádný názor.

Část II. – Otázka č. 11

Preferujete mužské nebo ženské F1 reportéry? (Odpovídejte pouze, pokud Formuli 1 sledujete alespoň okrajově)

- a. Preferuji mužské reportéry.
- b. Nepreferuji ani muže, ani ženy.
- c. Preferuji ženské reportérky.

Část II. – Otázka č. 12

Uvítali byste větší zastoupení žen (např. v komentátorském týmu)? (Odpovídejte pouze, pokud Formuli 1 sledujete alespoň okrajově)

- a. Určitě ano.
- b. Spíše ano.
- c. Nevím.
- d. Spíše ne.
- e. Určitě ne.

Část III. – Ukázka 1

Australian Grand Prix 2022 Post Race Show – Rosanna Tennant

Odkaz: <https://youtu.be/IR7M7fo08ow>

Část III. – Ukázka 1 – Otázka č. 13

Ohodnoťte úroveň profesionality reportérky pomocí stupnice 1-5 (1=nejlepší, 5=nejhorší).

- a. 1
- b. 2
- c. 3
- d. 4
- e. 5
- f. Nevím/nedokážu posoudit

Část III. – Ukázka 1 – Otázka č. 14

Ohodnoťte Váš celkový dojem z výkonu reportérky pomocí stupnice 1-5 (1=nejlepší, 5=nejhorší)

- a. 1
- b. 2
- c. 3
- d. 4
- e. 5
- f. Nevím/nedokážu posoudit

Část III. – Ukázka 1 – Otázka č. 15

Máte ještě nějaké poznatky či konkrétní dojmy z rozhovoru vedeného Rosannou Tennant?

Část III. – Ukázka 2

Bahrain Grand Prix 2023 Post Race Show – Will Buxton

Odkaz: <https://youtu.be/ZpRPppgeDH0>

Část III. – Ukázka 2 – Otázka č. 16

Ohodnoťte úroveň profesionality reportéra pomocí stupnice 1-5 (1=nejlepší, 5=nejhorší).

- a. 1
- b. 2
- c. 3
- d. 4

- e. 5
- f. Nevím/nedokážu posoudit

Část III. – Ukázka 2 – Otázka č. 17

Ohodnoťte Váš celkový dojem z výkonu reportéra pomocí stupnice 1-5 (1=nejlepší, 5=nejhorší).

- a. 1
- b. 2
- c. 3
- d. 4
- e. 5
- f. Nevím/nedokážu posoudit

Část III. – Ukázka 2 – Otázka č. 18

Máte ještě nějaké poznatky či konkrétní dojmy z rozhovoru vedeného Willem Buxtonem?

Příloha 2

Rozhovor 1: Matěj – 22 let – 13.6.2023

A: Sešli jsme se, abych ti mohla položit pár otázek ohledně Formule 1. Moje první otázka zní, zda souhlasíš s nahráváním tohoto rozhovoru?

M: Ano, samozřejmě,

A: Dobře, tak tedy můžeme začít. Jak dlouho vlastně sleduješ Formuli 1?

M: Formuli 1 sleduji od sezóny 2006, intenzivněji od sezóny 2010.

A: Takže jsi docela pamětník, jestliže sleduješ F1 od svých 6 let.

M: Dalo by se to tak říct.

A: Co tě na tomto sportu baví? Proč ho sleduješ?

M: Je to kombinace mých dvou zálib, a to zájmu o technickou stránku F1 a obdivu lidských schopností v podobě výkonů a talentu jezdců.

A: Vidím, že jsi obrovský fanoušek, předpokládám tedy, že sleduješ každý závod.

M: Pokud mi to časově vychází, nenechám si ujít žádný závod ani kvalifikaci.

A: Sleduješ také nějaké doprovodné programy? Například show před či po závodech nebo videa na oficiálních YouTube kanálech F1 nebo jednotlivých týmů?

M: Sleduji téměř všechno, co vydává F1 na svém YouTube, občas se podívám i na Post Race Show. Dříve jsem často sledoval Notebook Teda Kravitze.

A: Máš nějakého oblíbeného reportéra?

M: No, ke každému mám svoje výhrady, ale nejraději mám asi Martina Brundla, který komentuje závody na Sky Sports společně s Tedom Kravitzem. Z řad reportérů mám nejraději bývalé jezdce, kteří si občas odskočí do této role, například Nica Rosberga, který je bývalým jezdcem Mercedesu. Přijde mi, že jeho vhléd je velmi obohacující, hlavně proto, že Nico řídil auta nové generace.

A: Myslíš si, že dobrým reportérem může být i někdo, kdo nikdy neseděl ve formuli nebo jiném závodním autě?

M: Samozřejmě ano, ale ty zkušenosti, které mají bývalí závodníci jsou nenahraditelné. Ale je pravda, že na druhou stranu mohou postrádat důležité novinářské dovednosti.

A: Jaké dovednosti by podle tebe měl mít dobrý reportér?

M: Nejdůležitější je určitě orientace v oblasti, které se věnuje a vyjadřovací schopnosti. Musí být schopen diváka zaujmout. Třeba zrovna sportovní reportér by měl být určitě i vtipný, na sport většinou člověk bere jako formu relaxu a zábavy, takže vtipný a zajímavý reportér je alespoň pro mě klíčový. Tým Sky Sports je složen ze zkušených bývalých jezdců, kteří jsou zároveň zábavní, proto Formuli 1 sleduji právě s jejich komentářem.

A: Zaznamenal jsi v poslední době větší počet ženských reportérek?

M: Tak vlastně co si pamatuju, tak např. Natalie Pinkham působí ve Formuli 1 již řadu let (od roku 2011, pozn. autorky), ale od té doby, co F1 rozjela svou vlastní produkci, jsem určitě zaznamenal i další ženské reportérky. F1 se jako každý sport hlásí k agendě rovnosti, která je v dnešní době velice populární, takže se snaží tlačit do popředí ženy, a to nejenom v oblasti novinářské, ale ženy se vyskytují např. na pozici stratéga v jednotlivých týmech. Tento sport je ale z 99 % ryze mužský, že by se jednalo o nějaký do očí bijící nárůst, bych neřekl.

A: Myslíš si, že by se ženské reportérky za normálních okolností do tohoto sportu nedostaly?

M: Neříkám, že by byly úplně bez šance, ale rozhodně by to nebylo tak lehké a nebyl jich tam tak vysoký počet.

A: Co říkáš na způsob vedení rozhovorů ženskými reportérkami?

M: Momentálně se mi vybavuje ještě jedna ženská reportérka, je to zároveň i jezdkyň (Nascar Danica Patrick), její způsob vedení rozhovorů se mi líbí, protože je asertivní a její otázky jsou vysoce informované a vychází i z jejích osobních zkušeností. Ve srovnání s ostatními reportérkami, ale i reportéry je dost převyšuje. Již zmiňovaná Natalie Pinkham je v F1 tak dlouho, že tomu nepochybně rozumí a nikdy jsem nezaznamenal nic, co by mi na jejím projevu nějak extra vadilo. Kdežto například Naomi Schiff, na ní se snesla vlna kritiky, že formulí příliš nerozumí a že její otázky nejsou fundované. Samozřejmě spousta lidí tuto kritiku přičítala předsudkům či diskriminaci, ale dle mého názoru tato kritika byla oprávněná.

A: Proč myslíš že její kritika byla oprávněná? Co ti na ní osobně nesešlo?

M: Jak jsem již zmiňoval, ve Formuli 1 je mnohem více lepších reportérek, některé i s dlouholetou zkušeností, výkony Naomi byly prostě slabší než výkony ostatních reportérek. Jako někdo, kdo tento sport sleduje tak dlouho a rozumí Formuli po všech stránkách mi její „začátečnické“ výkony prostě nestačily.

A: A co muži? Napadá tě momentálně nějaký, jehož výkony nejsou úplně ideální?

M: Momentálně mě nikdo konkrétní nenapadá. Mužům bych jen možná vytknul jejich občasnou chybějící objektivitu, ale to se dá omluvit jejich zapálením do sportu.

A: Žena nemůže být zapálená do sportu stejně jako muž?

M: Určitě může, ale u mužů mi to přijde takové přirozenější.

A: Proč myslíš?

M: Tak muži jsou od přírody více kompetitivní a tuto stránku promítají i do soutěží, kterých se oni sami osobně neúčastní.

A: Říkáš, že jsi zaznamenal určitý feedback na ženské reportérky, konkrétně na Naomi Schiff, vzpomněl by sis ještě na nějakou další zpětnou vazbu? Co například reakce fanoušků na sociálních sítích?

M: Jelikož žádná z žen nekomentuje závod, nevšiml jsem si nějakých významných reakcí. Jejich role je dost okrajová, hlavně i kvůli velkému množství reportérů, kteří se každý závod v paddocku vyskytují.

A: Zmiňuješ, že žádná žena zatím nekomentuje samotný závod, což je moje další otázka. Ocenil bys ženu jako součást komentátorského týmu? Nepřijde ti, že tam chybí určitý ženský element?

M: Já osobně na pozici komentátora ocením kohokoliv, kdo tomu sportu rozumí a dokáže mluvit poutavě a fundovaně. Určitě si nemyslím, že tam chybí ženské zastoupení. Jediné, na čem mi záleží, je, aby komentátor měl zkušenosti, to je klíčové. Ano, možná tam chybí určitá diverzita, ale F1 byla vždy mužským sportem, takže za každou cenu tam protlačovat ženy mi přijde nesmyslné.

Příloha 3

Rozhovor 2: Daniela – 20 let – 14.7.2023

A: Moc děkuji za to, že sis našla čas na rozhovor, nevadí ti, když ho budu nahrávat?

D: Není za co, určitě nevadí.

A: Takže moje první otázka je, jak dlouho sleduješ Formuli 1?

D: Moc dlouho ne, tato sezóna je myslím třetí, co aktivně sleduji.

A: Jak často Formule sleduješ?

D: Snažím se sledovat každý závod, koukám se se svým přítelem, je to pro nás taková společná zábava.

A: Jak si se k tomuto sportu dostala?

D: Začala jsem se dívat s přítelem a docela mě to chytlo.

A: Je to podle tebe sport i pro holky?

D: Jak říkám, bez mého přítele bych se k Formuli vůbec nedostala, je to mužský sport, který bych sama od sebe sledovat nezačala, ale v poslední době je vidět, že o Formuli 1 roste zájem i u žen.

A: Proč myslíš že roste zájem u žen?

D: Řekla bych, že je to určitě díky popularitě seriálu Drive to survive, který je na Netflixu, hodně to Formuli 1 popularizuje.

A: Co tě na tomto sportu baví?

D: Líbí se mi, že to není jenom o sportovních výkonech, je to dost komplexní sport a každý si na něm najde svoje. Všichni jezdci jsou sympatičtí, přijdou mi takoví otevřenější než jiní sportovci, celkově tam je mnohem uvolněnější atmosféra než u ostatních sportů. Třeba fotbal je brán strašně vážně, ten mě třeba vůbec nebaví.

A: Sleduješ jen závody nebo i nějaké doprovodné programy? Pokud ano, jaké?

D: Určitě sleduji, ty mě baví kolikrát víc než závody samotné. Nejčastěji sleduji Post Race Show, která je vždy po závodě a je vysílána i na YouTube. Také sleduji na Netflixu seriál Drive to Survive, o tom jsem už vlastně mluvila. Nejraději ale sleduji YouTube videa přímo na kanálu F1, na který jsou různá videa s jezdci a ze zákulisí a tak.

A: Máš nějakého oblíbeného reportéra?

D: Nejradši mám Willa Buxtona, ten dělá rozhovory pro F1 TV, je mi z jejich sestavy reportérů nejsympatičtější. Z žen mám nejraději asi Natalie Pinkham, ale tu moc často nevidím, protože působí na Sky Sports a já sleduji produkci F1 TV.

A: Když už jsme u těch ženských reportérek, zaznamenala jsi nárůst jejich množství v poslední době?

D: Jelikož Formuli nesleduji moc dlouho, nedokážu posoudit jejich nárůst, ale zaznamenala jsem jich docela dost, hlavně v F1 TV produkci.

A: Co říkáš na jejich způsob vedení rozhovorů?

D: Já sama technické stránce Formule moc nerozumím, takže úplně nedokážu posoudit jejich výkony, pro mě jsou důležité hlavně sympatie a celkové vystupování reportéra. Z F1 TV týmu mě jejich ženské reportérky docela nudí, možná je to proto, že si samy moc nedůvěřují a je na nich ta nejistota znát, ale možná to je prostě jenom jejich osobnost.

A: Proč si myslíš, že si nedůvěřují a jsou nejisté?

D: Asi pro to, že jsou součástí takto „mužského“ světa. Jsou tam nejspíš relativně nové, já bych se také necítila dobře v tak maskulinním prostředí. Už jenom fakt, že všichni jezdci a složení většiny týmů jsou muži, určitě hraje roli. Asi by mi trvalo si zvyknout.

A: Myslíš si, že se to časem změní? Nebo Formule 1 bude navždy mužským sportem?

D: Myslím si, že ano, podle mě se ten sport pořád někam posouvá. Přijde mi, že hlavně díky seriálu Drive to Survive a popularitě Formule 1 na sociálních sítích přibylo i hodně žen jakožto fanynek, takže uvidíme, kam se to posune.

A: Zaznamenala jsi na ženské reportérky nějaký feedback od okolí? Například na sociálních sítích?

D: Teď si nevzpomínám na nic konkrétního, ale určitě jsem na sociálních sítích narazila na nějaké sexistické poznámky nebo komentáře na vzhled reportérek. Rozhodně jsem zaznamenala i komentáře typu „ženy tam nemají co dělat, nerozumí tomu“ a tak dále.

A: Proč si myslíš, že jsou ženské reportérky takto kritizované?

D: Někteří muži se nedokážou smířit s tím, že jim do aut „kecá“ žena. Tihle jedinci tady bohužel budou vždycky, s tím se nedá nic dělat. Hlavně na sociálních sítích, tam se můžou schovat za anonymní profily a dovolit si říct úplně všechno.

A: Takže jsi to zaznamenala převážně u mužů?

D: Určitě, ženy se k tomuto tématu moc nevyjadřují, podle mě jen málo ženských fanynek tomu sportu rozumí i po technické stránce, takže se nepouští do kritiky profesionálních novinářů. Jak už jsem říkala předtím, je to prostě mužský sport.

A: Ocenila bys ženu na pozici komentátora?

D: Záleží koho. Natalie Pinkham občas komentuje tréninky a docela mě baví. Takže tu bych tam viděla docela ráda.

Příloha 4

Rozhovor 3 – Adam 40 let – 13.7. 2023

A: Děkuji, že ti dneska mohu položit pár otázek ohledně F1. Moje první otázka je, jestli souhlasíš s nahráváním tohoto rozhovoru?

A2: Ano

A: Super, tak tedy začneme jednoduchou otázkou. Jak dlouho sleduješ Formuli 1?

A2: Tak možná 15 až 18 let.

A: Tak to je fakt dlouho. To jsi tedy asi největší fanoušek.

A2: A nebo nejstarší.

A: To je pravda. Co tě na formulích baví? Proč je sleduješ?

A2: Rychlost aut.

A: Mohl bys to prosím rozvést?

A2: Baví mě tyhle akční sporty a motorismus obecně mám rád rychlá auta a motorčky, dřív jsem se vždycky díval s kamarády a bylo to něco co nás spojovalo. Teď už nemám tolik času abych se díval s někým.

A: Dobře jak často sleduješ závody?

A2: Sleduji každý závod.

A: A sleduješ i kvalifikaci nebo tréninky?

A2: Každý závod i kvalifikaci, ale ne úplně celou dobu, ale posledních pár let určitě obojí.

A: Sleduješ české nebo zahraniční přenosy?

A2: Vždycky české.

A: Viděl jsi někdy i zahraniční přenosy?

A2: Celé určitě ne, možná jen nějaké sestříhy na YouTube.

A: A co doprovodné programy? Například různé rozbory závodů, Post Race show nebo videa na YouTube?

A2: Letos jsem začal sledovat podcasty. České podcasty.

A: Jaké české podcasty?

A2: Kolo na kolo od Richtra a EisKing od Eiseleho a Krále.

A: A sleduješ třeba nějaké obsahy na sociálních sítích?

A2: No já mám jenom Twitter, takže tam akorát sleduji Ferrari.

A: Proč toho na sítích nesleduješ víc když jsi takový fanoušek?

A2: Nemám čas na to trávit tolik času na sítích, závody a podcasty mi už tak zabírají spoustu času a stejně se tam nic moc nového nebo zajímavého nedozvím.

A: Moje další otázka je, máš nějakého oblíbeného reportéra, komentátora nebo prostě nějakou mediální osobnost co se pohybuje ve Formuli 1?

A2: Ne. Nesleduji to kvůli reportérům a komentátorům, ale kvůli jezdcům a autům.

A: Ani třeba z těch podcastů?

A2: Jo, tak jsou mi sympatičtí, ale když tam bude někdo jiný, tak tam bude někdo jiný.

A: Nemyslíš si, že reportéři a komentátoři jsou v tomto sportu dost důležití? Kdyby ses díval bez komentáře tak z toho člověk asi nic nemá.

A2: Tak důležití určitě jsou, ale je mi opravdu jedno kdo konkrétně to komentuje.

A: Takže by ses díval i kdyby tam byli nesympatičtí komentátoři nebo komentátorky?

A2: Tak asi bych to přežil, nepřestal bych to kvůli tomu sledovat.

A: Co říkáš třeba na ženské reportérky, zaznamenal jsi nějaké?

A2: Ne, vůbec žádné.

A: Je pravda že v českém prostoru se ženy nevyskytují.

A2: Já bych řekl že vůbec. Richtr to dělá už od té doby co to dávali na Primě před 20 lety.

A: Proč myslíš že tady nemáme žádné ženy?

A2: Ti kluci, co to dělají, už to dělají fakt dlouho, takže se tam nedostane ani žádný nový chlap. Ti tam budou až do důchodu. A hlavně naše produkce je fakt malá, není tam prostě místo.

A: Ocenil bys nějakou ženu jako součást třeba těch podcastů?

A2: Pokud tomu bude rozumět a bude vtipná tak proč ne.

A: Takže se teda nebráníš té představě. Co třeba ženy v komentátorském týmu?

A2: Proč ne. Jak jsem říkal, nekoukám na to kvůli nějakému konkrétnímu komentátorovi, takže když bude dobrá stejně jako každý jiný chlap.

A: Zmiňoval jsi, že je pro tebe důležité, aby byli komentátor nebo komentátorka vtipní. Jako jsou podle tebe ještě důležité vlastnosti, co by měli mít?

A2: Tak asi by tomu měli aspoň trochu rozumět a měli by umět mluvit poutavě a zajímavě.

A: Zaznamenal jsi někdy nějaké nedostatky u mužů? Třeba že by byli málo informovaní nebo občas řekli nějakou „blbost“?

A2: Určitě jsou více informovaní než já, takže je na ničem nenachytám.

A: Takže jsi tedy nezaznamenal nějaký feedback na ženské reportérky? Třeba na sociálních sítích?

A2: Ne.

A: Dobře já ti tedy děkuji za rozhovor.

Příloha 5

Rozhovor 4: Nikol – 20 let – 8.7.2023

A: Děkuji ti za rozhovor, nevadí ti, když to budu nahrávat?

N: Nene nevadí.

A: Takže moje první otázka je, jak dlouho vlastně sleduješ Formuli 1?

N: Formuli 1 sleduji už myslím přes 4 roky.

A: To už je docela dlouhá doba, jak často koukáš na závody?

N: No, koukám na každý závod, co se jede.

A: Dobře, sleduješ také nějaké doprovodné programy, třeba pozávodní show nebo třeba různá videa na YouTube nebo podcasty?

N: Sleduji vždycky předzávodní studio, když to stáhám, a po závodu si pouštím debriefing, který dělá Josef Král a Števo Eisele na YouTube.

A: Takže teda koukáš spíš na české přenosy?

N: Ano ano.

A: Koukáš někdy i na ty zahraniční?

N: Nene, na zahraniční ne, vždycky jenom v češtině.

A: Máš nějakého oblíbeného reportéra nebo komentátora?

N: Reportéra určitě nějakého oblíbeného mám, ale nedokážu si teď konkrétně vzpomenout na jméno, ale komentátory mám oblíbené, jak jsem už zmiňovala toho Josefa Krále a Števa Eisela.

A: Zaznamenala jsi třeba právě na české scéně nějaké ženy? Třeba na pozici reportérek?

N: Upřímně si myslím že ne, většinou jsem viděla jen muže.

A: Sleduješ Formuli 1 také třeba na sociálních sítích?

N: Formule sleduji na Instagramu a sleduji i na Twitteru a sleduju vlastně většinu týmů.

A: A tam jsi se všimla nějakých žen?

N: Na Twitteru docela jo, například jsem zaznamenala Lewisovu (Lewis Hamilton, pozn. autorky) asistentku (Angela Cullen, pozn. autorky), a na Instagramu také docela jo.

A: Zaznamenala jsi nějaké názory lidí právě na sociálních sítích na ženské reportérky? Nebo ve svém okolí?

N: Na sociálních sítích úplně ne.

A: A jaký máš na ně názor ty?

N: Nemyslím si, že jsou ženy tak úspěšné reportérky jako muži. Myslím si, že jelikož motorsport je spíše mužský sport, tak za mě ty ženy tam nemají úplně co dělat, ale samozřejmě je to můj objektivní názor. Žádné reportérky jsem nikdy aktivně nesledovala, takže to nedokážu posoudit.

A: Takže bys teda neoceníla ženu například na pozici komentátora nebo ženské reportérky v českém studiu Formule 1?

N: Určitě ne, byl by to pro mě nezvyk, jsem zvyklá na to, že to komentují muži a koukat na Formule, které komentuje žena by mi nebylo sympatické, asi bych na to ani nekoukala

A: Proč by ti to bylo nesympatické?

N: Prostě mi tam ženský hlas neseďí, vlastně ani nevím proč, ale určitě to souvisí s tím, že to je mužský sport. Když tam nejsou ani žádné ženy jako jezdkyňe, není důvod, aby to komentovala žena.

A: Myslíš, že se na českou scénu někdy nějaká žena dostane? Nebo to bude nadále jen zahraniční záležitost?

N: Jako Češi jsme hodně konzervativní národ, takže si nemyslím, že by se nějaká žena do toho týmu dostane. Hlavně čeští komentátoři nejezdí do zahraničí, takže ani s nikým nedělají rozhovory, takže nemůžeme mít ani žádné reportérky. A komentátoři se asi jen tak nevymění, ani za jiné muže. Aspoň já si to myslím.

A: Asi už nemám žádné otázky, takže ti děkuji za rozhovor.